

I

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1221/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 25 ноември 2009 година

относно доброволното участие на организации в Схемата на Общността за управление по околна среда и одит (EMAS) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 761/2001 и на решения 2001/681/ЕО и 2006/193/ЕО на Комисията

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Член 2 от Договора предвижда, че измежду задачите на Общността е да насърчава устойчивия растеж в цялата Общност.
- (2) Решение № 1600/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юли 2002 г. за установяване на Шеста програма за действие на Общността за околната среда ⁽⁴⁾ идентифицира подобряването на сътрудничеството и партньорството с предприятия като стратегически подход за постигане на екологични цели. Доброволните ангажменти са съществена част от това. В този контекст се счита за необходимо да се насърчава по-широкото участие в схемата на Общността за управление по околна среда и

одит (EMAS) и разработването на инициативи за насърчаване на организациите да публикуват изчерпателни и проверени от независими експерти доклади относно своите резултати в областта на екологичното или устойчиво развитие.

- (3) В съобщението на Комисията от 30 април 2007 г. относно междинния преглед на Шестата програма за действие на Общността в областта на околната среда се признава, че има нужда да се подобри функционирането на разработените за промишлеността доброволни инструменти и че тези инструменти притежават голям потенциал, но не са напълно развити. В него се призовава Комисията да преработи инструментите с цел да се насърчи тяхното участие и се намали административната тежест по управлението им.
- (4) В Съобщението на Комисията от 16 юли 2008 г. относно план за действие за устойчиво потребление и производство и за устойчива промишлена политика се посочва, че EMAS подпомага организациите да оптимизират производствените си процеси, да намалят въздействието върху околната среда и да използват ресурсите по по-ефективен начин.
- (5) За насърчаване на съгласуван подход между законодателните инструменти, разработени на равнище Общност в областта на опазването на околната среда, Комисията и държавите-членки следва да разгледат как регистрацията по EMAS може да се вземе предвид при разработването на законодателството или да се използва като инструмент при осигуряване прилагането на законодателството. В своята политика за възлагане на поръчки те следва също да вземат предвид и, където е уместно, да посочват EMAS или еквивалентни системи за управление по околна среда като условия за изпълнение на поръчки за строителство и услуги, за да се повиши привлекателността на EMAS за организациите.

⁽¹⁾ Становище от 25 февруари 2009 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ С 120, 28.5.2009 г., стр. 56.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 2 април 2009 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и решение на Съвета от 26 октомври 2009 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 242, 10.9.2002 г., стр. 1.

- (6) Член 15 от Регламент (ЕО) № 761/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2001 г. за допускане на доброволно участие на организации в Схема на Общността по управление на околната среда и одитиране (СОУОСО) ⁽¹⁾ предвижда Комисията да преразгледа EMAS с оглед на придобития опит по време на нейното функциониране и да предложи подходящи изменения на Европейския парламент и на Съвета.
- (7) Прилагането на схеми за управление по околна среда, включително EMAS, както е предвидено в Регламент (ЕО) № 761/2001, доказва тяхната ефективност, като съдейства за подобряване на екологичните резултати на организациите. Налице е обаче необходимост да се увеличи броят на организациите, участващи в схемата, за да се постигне по-добро цялостно въздействие на екологичните подобрения. С тази цел опитът, придобит от прилагането на посочения регламент, следва да се използва за повишаване способността на EMAS да доведе до подобрене на общите екологични резултати на организациите.
- (8) Организациите следва да бъдат насърчавани доброволно да участват в EMAS и да могат да извличат допълнителна полза с оглед на регулаторния контрол, икономии на разходи и обществен облик, при условие че са в състояние да покажат, че са подобрили екологичните си резултати.
- (9) EMAS следва да се направи достъпна за всички организации в и извън Общността, чиито дейности оказват въздействие върху околната среда. EMAS следва да предостави на тези организации начини да управляват това въздействие и да подобряват цялостните си екологични резултати.
- (10) Организациите и особено малките организации следва да бъдат насърчавани да участват в EMAS. Тяхното участие следва да се подпомага чрез улесняване на достъпа до информация, до фондове за подпомагане и до обществени институции, както и чрез въвеждане или насърчаване на мерки за техническа помощ.
- (11) Организации, които прилагат други системи за управление по околна среда и желаят да преминат към EMAS, следва да са максимално улеснени да направят това. Следва да се вземат под внимание връзки с други системи за управление по околна среда.
- (12) Организации с обекти, разположени в една или повече държави-членки, следва да са в състояние да регистрират всички тези обекти или няколко от тях с една-единствена регистрация.
- (13) Механизмът за установяване спазването от една организация на всички приложими правни изисквания, свързани с околната среда следва да се подсили, за да се повиши доверието в EMAS, и по-специално да се даде възможност на държавите-членки да намалят административната тежест за регистрирани организации чрез дерегулиране или облекчаване на регулаторната рамка.
- (14) Процесът на прилагане на EMAS следва да включва ангажиране на служителите и работниците на организацията, тъй като това увеличава удовлетворението от работата, както и познаване на екологичните проблеми, което може да се разпространи във и извън работната среда.
- (15) Логото на EMAS следва да е привлекателен комуникационен и маркетингов инструмент за организациите, който повишава информираността на купувачите и другите заинтересовани лица по отношение на EMAS. Правилата за използване на логото на EMAS следва да се опростят чрез използването на едно-единствено лого и съществуващите ограничения следва да се отменят, с изключение на тези, които са свързани с продукта и опаковката. Следва да не се допуска объркване с етикети за екологични продукти.
- (16) Разходите и таксите за регистрация по EMAS следва да са приемливи и пропорционални на големината на организацията и на работата, която се извършва от компетентните органи. Без да се засягат правилата в Договора относно държавните помощи, следва да се обмисли освобождаването от такси или намаляването им за малки организации.
- (17) Организациите следва да изготвят и да осигуряват публичен достъп до периодични екологични декларации, като предоставят на обществеността и заинтересованите страни информация относно спазването от тях на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда, и относно техните екологични резултати.
- (18) За осигуряване релевантността и съпоставимостта на информацията докладването относно екологичните резултати на организациите следва да е въз основа на общи и специфични за отделните сектори показатели, насочени към ключови екологични области, на равнище процес и на равнище продукт, като се използват подходящи еталони и скали. Това следва да подпомогне организациите в сравняването на техните екологични резултати, както за различни отчетни периоди, така и с екологичните резултати на други организации.

⁽¹⁾ ОВ L 114, 24.4.2001 г., стр. 1.

- (19) Следва да се разработят референтни документи, включващи най-добра практика за управление по околна среда и показатели за екологични резултати за отделни сектори, чрез информационен обмен и сътрудничество между държавите-членки. Тези документи следва да помогнат на организациите по-добре да се съсредоточат върху най-важните екологични аспекти в даден сектор.
- (20) Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти ⁽¹⁾ организира акредитацията на национално и европейско равнище и урежда цялостната рамка за акредитация. Настоящият регламент следва да допълва тези правила, доколкото е необходимо, като същевременно отчита специфичните характеристики на EMAS, като нуждата да се осигури висока степен на доверие от заинтересованите страни, по-специално държавите-членки, и където е уместно следва да предвижда по-специфични правила. Разпоредбите на EMAS следва да осигурят и непрекъснато да подобряват компетентността на проверяващите по околна среда чрез предоставяне на независима и неутрална система за акредитация или лицензиране, обучение и подходящ надзор върху дейността им, като по този начин се гарантира прозрачността и доверието в организациите, участващи в EMAS.
- (21) Когато държава-членка реши да не използва акредитацията за EMAS, следва да се прилага член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 765/2008.
- (22) Както държавите-членки, така и Комисията следва да предприемат дейности за популяризиране и подпомагане.
- (23) Без да се засягат правилата в Договора относно държавните помощи, държавите-членки следва да предоставят стимули на регистрираните организации, като например достъп до финансиране или данъчни облекчения в рамката на схеми за подпомагане на екологичните резултати на промишлеността, при условие че организациите са в състояние да докажат, че са подобрили екологичните си резултати.
- (24) Държавите-членки и Комисията следва да разработят и прилагат специфични мерки, насочени към по-голямо участие в EMAS на организациите и особено на малките организации.
- (25) С цел да се осигури хармонизирано прилагане на настоящия регламент, Комисията следва да изготви референтни документи по сектори за областта, попадаща в обхвата на настоящия регламент, въз основа на програма по приоритети.
- (26) Настоящият регламент следва да се преразгледа, ако е подходящо, с оглед придобития опит, в срок от пет години от влизането му в сила.
- (27) Настоящият регламент заменя Регламент (ЕО) № 761/2001, който поради това следва да бъде отменен.
- (28) Тъй като в настоящия регламент са включени полезни елементи от Препоръка 2001/680/ЕО на Комисията от 7 септември 2001 г. относно насоки за прилагане на Регламент (ЕО) № 761/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2001 г. за допускане на доброволно участие на организации в Схема на Общността по управление на околната среда и одитиране (СОУОСО) ⁽²⁾ и от Препоръка 2003/532/ЕО на Комисията от 10 юли 2003 г. относно насоки за прилагане на Регламент (ЕО) № 761/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2001 г. за допускане на доброволно участие на организации в Схема на Общността по управление на околната среда и одитиране (СОУОСО) ⁽³⁾, тези актове следва повече да не се използват, тъй като се заменят от настоящия регламент.
- (29) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно да се създаде една-единствена, заслужаваща доверие схема и да се избегне създаването на различни национални схеми, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради мащаба и последиците му, могат да бъдат по-добре постигнати на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (30) Мерките, необходими за прилагане на настоящия регламент, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽⁴⁾.
- (31) По-специално, на Комисията следва да бъде предоставено правомощието за установяване на процедури за партньорска оценка на компетентните органи, за разработване на референтни документи по сектори, за признаване на съществуващи системи за управление по околна среда или на части от тях като отговарящи на съответните изисквания от настоящия регламент и за изменение на приложения I—VIII. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, включително чрез допълването му с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (32) Тъй като е необходим период от време, за да се осигури наличието на рамката за правилното функциониране на настоящия регламент, държавите-членки следва да разполагат с период от 12 месеца след влизането в сила на настоящия регламент за изменение на процедурите, следвани от органите по акредитация и компетентните органи съгласно съответните разпоредби на настоящия регламент. В рамките на този 12-месечен срок органите по акредитация и компетентните органи следва да имат правото да продължат да прилагат процедурите, установени съгласно Регламент (ЕО) № 761/2001,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

⁽²⁾ ОВ L 247, 17.9.2001 г., стр. 1.⁽³⁾ ОВ L 184, 23.7.2003 г., стр. 19.⁽⁴⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.⁽¹⁾ ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 30.

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Цел

Създава се Схема на Общността за управление по околна среда и одит, наричана по-нататък EMAS, в която се допуска доброволно участие на организации, разположени във и извън Общността.

Целта на EMAS, като важен инструмент на Плана за действие за устойчиво потребление и производство и за устойчива промишлена политика, е да насърчава непрекъснатото подобряване на екологичните резултати на организациите чрез създаване и прилагане от организациите на системи за управление по околна среда, системна, обективна и периодична оценка на резултатите на такива системи, предоставянето на информация относно екологичните резултати, открит диалог с обществеността и други заинтересовани страни, както и активното участие на служители в организациите и подходящо обучение.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „политика в областта на околната среда“ означава общите цели и посока на развитие на дадена организация по отношение на нейните екологични резултати, официално заявени от висшето ръководство, включително спазване на всички приложими правни изисквания, свързани с околната среда, както и ангажимент за непрекъснато подобряване на екологичните резултати. Тя осигурява рамка за действие и определяне на екологични цели и задачи;
2. „екологични резултати“ означава измеримите резултати от управлението на дадена организация на екологичните аспекти;
3. „спазване на правните изисквания“ означава пълно изпълнение на приложимите правни изисквания, включително условия за разрешителни, отнасящи се до околната среда;
4. „екологичен аспект“ означава елемент от дейността, продуктите или услугите на дадена организация, който има или може да оказва въздействие върху околната среда;
5. „съществен екологичен аспект“ е екологичен аспект, който оказва или може да окаже съществено въздействие върху околната среда;
6. „пряк екологичен аспект“ означава екологичен аспект, свързан с дейностите, продуктите и услугите на самата организация, върху които тя има пряк управленски контрол;
7. „непряк екологичен аспект“ означава екологичен аспект, който може да възникне от взаимодействие на дадена организация с трети страни и който в разумна степен може да бъде повлиян от организацията;
8. „въздействие върху околната среда“ означава всяка неблагоприятна или благоприятна промяна на околната среда, която изцяло или частично е резултат от дейността, продуктите или услугите на дадена организация;
9. „екологичен преглед“ означава първоначален подробен анализ на екологичните аспекти, въздействието върху околната среда и екологичните резултати, свързани с дейността, продуктите или услугите на дадена организация;
10. „екологична програма“ означава описание на предприетите или предвидени мерки, отговорности и средства за постигането на цели и задачи в областта на околната среда и съответните крайни срокове за постигане на целите и задачите в областта на околната среда;
11. „екологична цел“ означава обща екологична цел, произтичаща от политиката в областта на околната среда, която дадена организация иска да постигне и която по възможност е количествено определена;
12. „екологична задача“ означава приложимо за дадена организация или за части от нея подробно изискване за резултати, което произтича от екологичните цели и трябва да се определи и изпълни, за да могат да се постигнат тези цели;
13. „система за управление по околна среда“ означава частта от общата система за управление, която включва организационната структура, дейностите по планиране, отговорностите, практиките, процедурите, процесите и ресурсите за разработване, прилагане, постигане, преразглеждане и поддържане на политиката в областта на околната среда и за управление по екологичните аспекти;
14. „най-добра практика за управление по околна среда“ означава най-ефективният начин за прилагане на системата за управление по околна среда от организациите в съответния сектор, в резултат на който могат да се постигнат най-добри екологични резултати при дадени икономически и технически условия;
15. „съществена промяна“ означава всяка промяна във функционирането, структурата, администрацията, процесите, дейността, продуктите или услугите на дадена организация, която оказва или може да окаже значително въздействие върху системата за управление по околна среда на организацията, върху околната среда или човешкото здраве;
16. „вътрешен екологичен одит“ означава системна, документирана, периодична и обективна оценка на екологичните резултати на дадена организация, система за управление и процеси, които са предназначени да опазват околната среда;
17. „одитор“ означава физическо лице или група от физически лица, които принадлежат към самата организация, или физическо или юридическо лице, което е външно за организацията, но действа от нейно име, което извършва оценка по-специално на съществуващата система за управление по околна среда и определя съответствието с политиката и програмата на организацията в областта на околната среда, включително спазването на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда;

18. „екологична декларация“ означава пълната информация за обществеността и други заинтересовани страни относно следните характеристики на дадена организация:
- структура и дейности;
  - политика в областта на околната среда и система за управление по околна среда;
  - екологични аспекти и въздействия;
  - екологични програма, цели и задачи;
  - екологични резултати и спазване на приложимите правни задължения, свързани с околната среда, посочени в приложение IV;
19. „актуализирана екологична декларация“ означава пълната информация за обществеността и други заинтересовани страни, съдържаща актуализиран вариант на последната заверена екологична декларация, единствено във връзка с екологичните резултати на дадена организация и спазването на приложимите правни задължения, свързани с околната среда, посочени в приложение IV;
20. „проверяващ по околна среда“ означава:
- орган за оценяване на съответствието, определен в Регламент (ЕО) № 765/2008, или сдружение или група от такива органи, получили акредитация в съответствие с настоящия регламент; или
  - физическо или юридическо лице или сдружение или група от такива лица, получили лиценз за извършване на проверка и заверяване в съответствие с настоящия регламент;
21. „организация“ означава дружество, корпорация, компания, предприятие, орган или институция, разположени във или извън Общността, или част или комбинация от тях, регистрирани или не като юридическо лице, публични или частни, които имат собствени функции и администрация;
22. „обект“ означава точно определен географски район, който се намира под управленския контрол на дадена организация, обхващащ дейност, продукти и услуги, включително цялата инфраструктура, оборудване и материали; обектът е най-малката единица, която може да бъде регистрирана;
23. „кълъстер“ означава група от независими организации, свързани помежду си поради географска близост или стопанска дейност, които прилагат съвместно система за управление по околна среда;
24. „проверка“ означава процесът на оценка на съответствието, извършен от проверяващ по околна среда, за да се докаже дали екологичният преглед на дадена организация, нейната политика в областта на околната среда, система за управление по околна среда и вътрешен екологичен одит и изпълнението ѝ удовлетворяват изискванията на настоящия регламент;
25. „заверяване“ означава потвърждаване от проверяващия по околна среда, извършил проверката, че информацията и данните в екологичната декларация и актуализираната екологична декларация са надеждни, достоверни и верни и отговарят на изискванията на настоящия регламент;
26. „контролни органи“ означава съответните компетентни органи, определени от държавите-членки да откриват, предотвратяват и разследват нарушения на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда, и при необходимост да предприемат действия за осигуряване изпълнението им;
27. „показател за екологични резултати“ означава специфичен израз, който позволява измерване на екологичните резултати на дадена организация;
28. „малки организации“ означава:
- микро-, малки и средни предприятия, както са определени в Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия ⁽¹⁾; или
  - местни органи, управляващи по-малко от 10 000 жители, или други обществени органи, които имат под 250 души персонал и годишен бюджет, ненадвишаващ 50 милиона евро, или общ годишен счетоводен баланс, ненадвишаващ 43 милиона евро, включително всички от следните:
    - държавна или друга публична администрация, или публични съветателни органи на национално, регионално или местно ниво;
    - физически или юридически лица, изпълняващи публични административни функции съгласно националното право, включително специфични задължения, дейности или услуги във връзка с околната среда; и
    - физически или юридически лица с публични отговорности или функции, или предоставящи публични услуги, свързани с околната среда, под контрола на орган или лице, посочени в буква б);
29. „корпоративна регистрация“ означава една-единствена регистрация за всички или няколко обекта на дадена организация, разположени в една или повече държави-членки или в трети държави;
30. „орган по акредитация“ означава национален орган по акредитация, определен съгласно член 4 от Регламент (ЕО) № 765/2008, който отговаря за акредитацията и за надзора върху проверяващите по околна среда;

⁽¹⁾ ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36.

31. „лицензиращ орган“ означава орган, определен в съответствие с член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 765/2008, който отговаря за издаването на лицензи на проверяващите по околна среда и за надзора върху проверяващи по околна среда.

ГЛАВА II

РЕГИСТРИРАНЕ НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ

Член 3

Определяне на компетентния орган

1. Заявления за регистрация от организации в държава-членка се подават до компетентен орган в тази държава-членка.

2. Организация с обекти, разположени в една или повече държави-членки или трети държави, може да подаде една единствена корпоративна регистрация за всички тези обекти или няколко от тях.

Заявления за една-единствена корпоративна регистрация се подават до компетентен орган на държавата-членка, където се намира седалището на организацията или нейното място на управление, определено за целите на настоящия параграф.

3. Заявления за регистрация от организации извън Общността, включително за корпоративна регистрация, която се състои само от обекти извън Общността, се подават до компетентен орган в онези държави-членки, които предвиждат регистрация на организации, разположени извън Общността, съгласно член 11, параграф 1, втора алинея.

Тези организации гарантират, че проверяващият по околна среда, който ще извърши проверката и ще завери системата за управление по околна среда, е акредитиран или лицензиран в държавата-членка, в която организацията подава заявление за регистрация.

Член 4

Подготовка за регистрация

1. Организации, желаещи да бъдат регистрирани за първи път:

а) извършват екологичен преглед на всички екологични аспекти на организацията в съответствие с изискванията, установени в приложение I и приложение II, точка А.3.1.

б) с оглед на резултатите от екологичния преглед, разработват и прилагат система за управление по околна среда, отговаряща на всички изисквания, посочени в приложение II, и ако такава е налична, вземат под внимание най-добрата практика в управлението по околна среда за съответния сектор, както е посочено в член 46, параграф 1, буква а);

в) извършват вътрешен одит в съответствие с изискванията, уредени в приложение II, точка А.5.5 и в приложение III;

г) подготвят екологична декларация в съответствие с приложение IV. Когато за конкретния сектор са налични референтни документи, както е посочено в член 46, оценката на екологичните резултати на организацията взема предвид съответния документ.

2. Организацията може да се ползва от помощта, посочена в член 32, която е налична в държавата-членка, където организацията подава заявление за регистрация.

3. Организацията, която разполага с призната в съответствие с член 45, параграф 4 сертифицирана система за управление по околна среда, не са задължени да извършват онези части, които са признати като еквивалентни на настоящия регламент.

4. Организацията предоставя веществени доказателства или документи, доказващи, че организацията спазва всички приложими правни изисквания, свързани с околната среда.

Организацията може да поиска информация от компетентния контролен орган или органи в съответствие с член 32 или от проверяващия по околна среда.

Организации извън Общността се позовават и правните изисквания, свързани с околната среда, приложими за сходни организации в държавите-членки, където те възнамеряват да представят своето заявление.

Когато за конкретния сектор са налични референтни документи, както е посочено в член 46, оценката на екологичните резултати на организацията се прави с позоваване на съответния документ.

5. Първоначалният екологичен преглед, системата за управление по околна среда, процедурата за одит и нейното изпълнение се проверяват от акредитиран или лицензиран проверяващ по околна среда и екологичната декларация се заверява от този проверяващ.

Член 5

Заявление за регистрация

1. Всяка организация, отговаряща на изискванията, определени в член 4, може да подаде заявление за регистрация.

2. Заявлението за регистрация се подава до компетентния орган, определен в съответствие с член 3, и включва следното:

а) заверената екологична декларация в електронна или печатна форма;

б) декларацията, посочена в член 25, параграф 9, подписана от проверяващия по околна среда, който е заверил екологичната декларация;

в) попълнен формуляр, който съдържа поне посочения в приложение VI минимум от информация;

г) доказателство за заплатени съответни такси, ако е приложимо.

3. Заявлението се съставя на официалния език (един от официалните езици) на държавата-членка, в която организацията подава заявление за регистрация.

ГЛАВА III

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА РЕГИСТРИРАНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

Член 6

Подновяване на регистрацията по EMAS

1. Най-малко на всеки три години регистрираната организация:
  - а) преминава през проверка на цялата система за управление по околна среда и на програмата за одит, както и на нейното прилагане;
  - б) подготвя екологичната декларация в съответствие с изискванията, уредени в приложение IV, след което тя се заверява от проверяващ по околна среда;
  - в) изпраща заверената екологична декларация на компетентния орган;
  - г) предава на компетентния орган попълнен формуляр, който съдържа най-малко посочения в приложение VI минимум от информация;
  - д) ако е приложимо, заплаща на компетентния орган такса за подновяване на регистрацията.
2. Без да се засяга параграф 1, през междинните години регистрираната организация ежегодно:
  - а) в съответствие с програмата за одит, извършва вътрешен одит на екологичните си резултати и на спазването на приложимите правни изисквания свързани с околната среда в съответствие с приложение III;
  - б) подготвя актуализирана екологична декларация в съответствие с изискванията, установени в приложение IV, след което тя се заверява от проверяващ по околна среда;
  - в) предава заверената актуализирана екологична декларация на компетентния орган;
  - г) предава на компетентния орган попълнен формуляр, който съдържа най-малко посочения в приложение VI минимум от информация;
  - д) ако е приложимо, заплаща на компетентния орган такса за поддържане на регистрацията.
3. Регистрираните организации осигуряват достъп на обществеността до своите екологична декларация и актуализирана екологична декларация в срок от един месец от регистрацията и един месец след подновяването на регистрацията.

Регистрираните организации могат да удовлетворят посоченото изискване, като предоставят достъп до екологична декларация и актуализираната екологична декларация при поискване или чрез създаване на връзки към интернет страници, където има достъп до тези декларации.

Регистрираните организации определят начина, по който те предоставят обществен достъп посредством формуляра, установен в приложение VI.

Член 7

Дерогация за малки организации

1. По искане на малка организация компетентните органи удължават за тази организация тригодишния период, посочен в член 6, параграф 1, до четири години или едногодишния период, посочен в член 6, параграф 2, до две години, при условие че проверяващият по околна среда, който е извършил проверка в организацията, потвърди, че са изпълнени всички от следните условия:
  - а) не съществуват значителни рискове за околната среда;
  - б) организацията не е планирала съществени промени, както са определени в член 8, и
  - в) няма значителни местни екологични проблеми за които да допринесе организацията.

За подаване на искането, посочено в първа алинея, организацията може да използва формуляра, установен в приложение VI.

2. Компетентният орган отхвърля искането, ако не са спазени условията, предвидени в параграф 1. Той съобщава на организацията мотивите за отказа.

3. Организации, ползващи се от удължаване на срока до две години, както е посочено в параграф 1, предават незаверената актуализирана екологична декларация на компетентния орган за всяка година, за която са освободени от задължението да имат заверена актуализирана екологична декларация.

Член 8

Съществени промени

1. Когато регистрирана организация планира въвеждането на съществени промени, организацията извършва екологичен преглед на тези промени, включително на техните екологични аспекти и въздействия.
2. След извършване на екологичен преглед на промените организацията съответно актуализира първоначалния екологичен преглед, изменя своята политика в областта на околната среда, екологичната програма и системата за управление по околна среда и актуализира екологичната декларация.
3. Всички документи, изменени и актуализирани в съответствие на параграф 2, се проверяват и заверяват в срок от 6 месеца.
4. След заверка организацията представя промените на компетентния орган, като използва формуляра, посочен в приложение VI, и прави промените обществено достояние.

Член 9

Вътрешен екологичен одит

1. Регистрираната организация въвежда програма за одит, която гарантира, че за определен период от време, непревишаващ три години или четири години, ако се прилага дерогацията, предвидена в член 7, всички дейности в организацията се подлагат на вътрешен екологичен одит в съответствие с изискванията, уредени в приложение III.
2. Одитът се извършва от одитори, които притежават, индивидуално или колективно, необходимата компетентност за извършване на тези задачи и са в достатъчна степен независими от одитираните от тях дейности, за да направят обективна преценка.
3. В програмата на организацията за екологичен одит се определят целите на всеки одит или одитен цикъл, включително честотата на одит за всяка дейност.
4. В края на всеки одит и одитен цикъл одиторите изготвят писмен одиторски доклад.
5. Одиторът съобщава на организацията констатациите и заключенията от одита.
6. След процеса на одит организацията изготвя и изпълнява подходящ план за действие.
7. Организацията въвежда подходящи механизми, които осигуряват предприемането на действия въз основа на резултатите от одита.

Член 10

Използване на логото на EMAS

1. Без да се засягат разпоредбите на член 35, параграф 2, логото на EMAS, посочено в приложение V, може да се използва само от регистрирани организации и само докато тяхната регистрация е валидна.

Логото следва винаги да носи регистрационния номер на организацията.

2. Логото на EMAS се използва само в съответствие с техническите спецификации, уредени в приложение V.
3. В случай че дадена организация избере, в съответствие с член 3, параграф 2, да не включва в корпоративната регистрация всички свои обекти, тя гарантира, че в комуникацията си с обществеността и при използването от нея на логото на EMAS ясно личи кои обекти са включени в регистрацията.

4. Логото на EMAS не се използва:

- a) върху продукти или техните опаковки; или
  - b) във връзка със сравнителни твърдения относно други дейности и услуги, или по начин, който може да създаде объркване с етикети за екологични продукти.
5. Всяка информация относно околната среда, публикувана от регистрирана организация, може да носи логото на EMAS, при условие че тази информация се позовава на последната екологична декларация на организацията или актуализираната екологична декларация, от която е извлечена, и е заверена от проверяващ по околна среда в уверение на това, че е:
    - a) точна;
    - b) обоснована и проверима;
    - b) релевантна и използвана в подходящ контекст или ситуация;
    - г) представителна за цялостните екологични резултати на организацията;
    - д) не се очаква да доведе до погрешно тълкуване; и
    - е) съществена по отношение на цялостното въздействие върху околната среда.

ГЛАВА IV

ПРАВИЛА, ПРИЛОЖИМИ КЪМ КОМПЕТЕНТНИТЕ ОРГАНИ

Член 11

Определяне и роля на компетентните органи

1. Държавите-членки определят компетентни органи, които отговарят за регистрацията на организациите, разположени в Общността, в съответствие с настоящия регламент.

Държавите-членки могат да предвидят определените от тях компетентни органи да регистрират и да отговарят за регистрацията на организации, разположени извън Общността, в съответствие с настоящия регламент.

Компетентните органи контролират вписването и поддържането на регистрацията на организациите в регистъра, включително спирането или заличаването на регистрацията.

2. Компетентните органи могат да бъдат национални, регионални или местни.
3. Съставът на компетентните органи гарантира тяхната независимост и неутралност.
4. Компетентните органи разполагат с подходящи, както финансови, така и кадрови ресурси за правилното изпълнение на своите задачи.

5. Компетентните органи прилагат настоящия регламент по последователен начин и участват в редовната партньорска оценка, уредена в член 17.

Член 12

Задължения относно процеса на регистрация

1. Компетентните органи установяват процедури за регистриране на организациите. По-специално, те установяват правила за:

- а) разглеждане на съображенията на заинтересованите страни, включително органите по акредитация и лицензиращите органи и компетентните контролни органи, както и представителни органи на организациите, относно кандидатстващи или регистрирани организации,
- б) отказ на регистрация, спиране или заличаване на регистрацията на организации; и
- в) произнасяне по жалби и оплаквания срещу техни решения.

2. Компетентните органи създават и поддържат регистър на организациите, регистрирани в техните държави-членки, включващ информация за начина, по който техните екологични декларации или актуализирани екологични декларации могат да бъдат получени, и в случай на промени, актуализират този регистър ежемесечно.

Този регистър е публично достъпен на интернет страница.

3. Всеки месец компетентните органи съобщават, директно или чрез националните органи в зависимост от решението на съответната държава-членка, на Комисията промените в регистъра, посочен в параграф 2.

Член 13

Регистриране на организациите

1. Компетентните органи разглеждат заявленията за регистрация на организации в съответствие с процедурите, установени за тази цел.

2. Когато една организация подаде заявление за регистрация, компетентният орган регистрира тази организация и ѝ издава регистрационен номер, ако са изпълнени всичките следни условия:

- а) компетентният орган е получил заявление за регистрация, което включва всички документи, посочени в член 5, параграф 2, букви а)–г);
- б) компетентният орган се е уверил, че проверката и заверката са извършени в съответствие с членове 25, 26 и 27;
- в) компетентният орган е удовлетворен въз основа на получените доказателства, например чрез писмен доклад от компетентния контролен орган, че не са налице доказателства за нарушаване на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда;

г) не са налице съответни жалби от заинтересовани страни или жалбите са били разрешени по удовлетворителен начин;

д) компетентният орган е удовлетворен въз основа на получените доказателства, че организацията отговаря на изискванията на настоящия регламент; и

е) компетентният орган е получил регистрационната такса, ако е приложимо.

3. Компетентният орган информира организацията, че е регистрирана и ѝ предоставя регистрационния ѝ номер и логото на EMAS.

4. Ако компетентен орган заключи, че кандидатстваща организация не отговаря на изискванията, посочени в параграф 2, той отказва да регистрира тази организация и съобщава мотивите за отказа.

5. Ако компетентен орган получи писмен доклад за извършен надзор от органа по акредитация или лицензиращия орган, от който е видно, че дейностите на проверяващия по околна среда не са извършени задоволително, за да гарантират, че кандидатстващата организация изпълнява изискванията на настоящия регламент, той отказва да регистрира тази организация. Компетентният орган приканва организацията да представи ново заявление за регистрация.

6. За да получи необходимите доказателства за вземане на решение за отказ на регистрация на организации, компетентният орган се консултира със заинтересованите страни, включително с организацията.

Член 14

Подновяване на регистрацията на организациите

1. Компетентният орган подновява регистрацията на организацията, ако са изпълнени следните условия:

а) компетентният орган е получил заверена екологична декларация съгласно член 6, параграф 1, буква в), заверена актуализирана екологична декларация съгласно член 6, параграф 2, буква в) или незаверена актуализирана екологична декларация съгласно член 7, параграф 3;

б) компетентният орган е получил попълнен формуляр, който съдържа най-малко посочения в приложение VI минимум от информация, съгласно член 6, параграф 1, буква г) и член 6, параграф 2, буква г);

в) компетентният орган няма доказателства, че проверката и заверката не са извършени в съответствие с членове 25, 26 и 27;

г) компетентният орган няма доказателства за неспазване от страна на организацията на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда;

- д) не са налице съответни жалби от заинтересовани страни или жалбите са били разрешени по удовлетворителен начин;
  - е) компетентният орган е удовлетворен въз основа на получените доказателства, че организацията отговаря на изискванията на настоящия регламент; и
  - ж) компетентният орган е получил такса за подновяване на регистрацията, ако е приложимо.
2. Компетентният орган информира организацията, че регистрацията ѝ е подновена.

Член 15

Спиране или заличаване на регистрацията на организации от регистъра

1. Когато компетентен орган счита, че регистрирана организация не спазва настоящия регламент, той дава възможност на организацията да представи своето становище по въпроса. Ако организацията не представи задоволителен отговор, тя се заличава от регистъра или нейната регистрация се спира.
2. Когато компетентен орган получи писмен доклад за извършен надзор от органа по акредитация или лицензиращия орган, от който е видно, че дейностите на проверяващия по околна среда не са извършени задоволително, за да гарантират, че регистрираната организация спазва изискванията на настоящия регламент, регистрацията се спира.
3. Спира се или се заличава регистрацията на регистрирана организация, в зависимост от случая, ако тя не представи на компетентния орган в срок от два месеца от искането да стори това някой от следните документи:
  - а) заверената екологична декларация, актуализираната екологична декларация или подписаната декларация, посочена в член 25, параграф 9;
  - б) формуляр, който съдържа най-малко посочената в приложение VI минимална информация от организацията.
4. Ако компетентен орган е информиран с писмен доклад от компетентния контролен орган за нарушение от организацията на приложими правни изисквания, свързани с околната среда, той спира или заличава регистрацията на тази организация, в зависимост от случая.
5. В случай че компетентен орган реши да спре или заличи регистрацията, той взема предвид най-малко следното:
  - а) екологичните последици от неспазването от организацията на изискванията на настоящия регламент;
  - б) степента на предвидимост на неспазването от организацията на изискванията на настоящия регламент или обстоятелствата, водещи до това;
  - в) предишни случаи на неспазване на изискванията на настоящия регламент от организацията; и
  - г) специфичните за организацията обстоятелства.

6. За да получи необходимите доказателства за вземане на решение за спиране или заличаване на регистрацията на организации от регистъра, компетентния орган се консултира със заинтересованите страни, включително с организацията.

7. Когато компетентният орган е получил по друг начин, а не чрез писмен доклад за извършен надзор от органа по акредитация или лицензиращия орган, доказателства, че извършените от проверяващия по околна среда действия не гарантират в достатъчна степен, че организацията спазва изискванията на настоящия регламент, компетентния орган се консултира с органа по акредитация или лицензиращия орган, който упражнява надзор върху проверяващия по околна среда.

8. Компетентният орган посочва основанията и мотивите за взетите мерки.

9. Компетентният орган предоставя на организацията съответна информация относно консултациите със заинтересованите страни.

10. Спирането на регистрацията на дадена организация се отменя, ако компетентният орган получи удовлетворителна информация, че организацията спазва изискванията на настоящия регламент.

Член 16

Форум на компетентни органи

1. Компетентните органи създават Форум на компетентните органи от всички държави-членки, наричан по-нататък „Форум на компетентните органи“, който заседава най-малко веднъж годишно в присъствието на представител на Комисията.

Форумът на компетентните органи приема свой процедурен правилник.

2. Във Форума на компетентните органи участват компетентните органи от всяка държава-членка. Когато в една държава-членка са установени няколко компетентни органа, се вземат съответните мерки за осигуряване, че всички те са информирани относно дейностите на Форума на компетентните органи.

3. Форумът на компетентните органи разработва насоки, за да се гарантира съгласуваност на процедурите за регистрация на организации в съответствие с настоящия регламент, включително подновяване на регистрацията и спиране на регистрацията и заличаване от регистъра на организации както от Общността, така и извън нея.

Форумът на компетентните органи предоставя на Комисията насоките и документите, отнасящи се до партньорската оценка.

4. Документи с насоки относно процедурите за хармонизиране, одобрени от Форума на компетентните органи, се предлагат по целесъобразност от Комисията за приемане в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

Тези документи се правят обществено достояние.

Член 17

Партньорска оценка на компетентни органи

1. Форумът на компетентните органи организира партньорска оценка, за да прецени съответствието на системата за регистрация на всеки компетентен орган с настоящия регламент и за разработване на хармонизиран подход за прилагане на правилата, отнасящи се до регистрацията.

2. Партньорската оценка се извършва редовно и поне веднъж на всеки четири години и включва оценка на правилата и процедурите, установени в членове 12, 13 и 15. Всички компетентни органи участват в партньорската оценка.

3. Комисията установява процедури за извършване на партньорска оценка, включително подходящи процедури за обжалване на решения, взети в резултат на партньорската оценка.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, като го допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

4. Процедурите, посочени в параграф 3, се установяват преди провеждането на първата партньорска оценка.

5. Форумът на компетентните органи представя на Комисията и на комитета, учреден съгласно член 49, параграф 1, редовен доклад за партньорската оценка.

Този доклад се прави обществено достояние, след като бъде одобрен от Форума на компетентните органи и комитета, посочен в първата алинея.

ГЛАВА V

ПРОВЕРЯВАЩИ ПО ОКОЛНА СРЕДА

Член 18

Задачи на проверяващите по околна среда

1. Проверяващите по околна среда преценяват дали екологичният преглед, политиката в областта на околната среда, системата за управление, процедурите за одит и тяхното изпълнение отговарят на изискванията на настоящия регламент.

2. Проверяващите по околна среда проверяват следното:

а) изпълнението от организацията на всички изисквания на настоящия регламент по отношение на първоначалния екологичен преглед, системата за управление по околна среда, екологичния одит и неговите резултати, както и на екологичната декларация или актуализираната екологична декларация;

б) спазването от организацията на приложимите общностни, национални, регионални и местни правни изисквания, свързани с околната среда;

в) непрекъснатото подобряване на екологичните резултати на организацията; и

г) надеждността, достоверността и точността на данните и информацията в следните документи:

i) екологичната декларация;

ii) актуализираната екологична декларация;

iii) екологичната информация, която подлежи на заверка.

3. По-специално, проверяващите по околна среда проверяват доколко са подходящи първоначалният екологичен преглед или одитът, или други извършвани от организацията процедури, без ненужно да дублират тези процедури.

4. Проверяващите по околна среда проверяват надеждността на резултатите от вътрешния одит. За тази цел те могат да извършват проверки на място.

5. По време на проверката на подготовката за регистрация на дадена организация проверяващият по околна среда проверява дали тази организация отговаря най-малкото на следните изисквания:

а) налице е напълно функционираща система за управление по околна среда в съответствие с приложение II;

б) налице е напълно планирана одитна програма, която вече е започнала в съответствие с приложение III, така че вече са обхванати поне най-значителните въздействия върху околната среда;

в) приключен е прегледът от ръководството, посочен в приложение II част А; и

г) изготвена е екологична декларация в съответствие с приложение IV и са взети предвид референтните документи по сектори, ако такива са налице.

6. За целите на проверката за подновяване на регистрация, посочена в член 6, параграф 1, проверяващият по околна среда проверява дали организацията отговаря на следните изисквания:

а) организацията има напълно функционираща система за управление по околна среда в съответствие с приложение II;

б) организацията има напълно функционираща планирана одитна програма с най-малко един завършен одитен цикъл в съответствие с приложение III;

в) организацията има един приключен преглед от ръководството; и

г) организацията е подготвила екологична декларация в съответствие с приложение IV и са взети предвид референтните документи по сектори, ако такива са налице.

7. За целите на проверката за подновяване на регистрация, посочена в член 6, параграф 2, проверяващият по околна среда проверява дали организацията отговаря поне на следните изисквания:

- a) организацията е извършила вътрешен одит на екологичните резултати и спазването на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда в съответствие с приложение III;
- б) организацията демонстрира текущо спазване на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда и непрекъснато подобряване на своите екологични резултати; и
- в) организацията е подготвила актуализирана екологична декларация в съответствие с приложение IV и са взети предвид референтните документи по сектори, ако такива са налице.

Член 19

Честота на проверките

1. Като се консултира с организацията, проверяващият по околна среда съставя програма, която да осигури проверка на всички елементи, изисквани за регистрация и подновяване на регистрацията, както е посочено в членове 4, 5 и 6.

2. На интервали от не повече от 12 месеца, проверяващият по околна среда заверява актуализираната информация в екологичната декларация или в актуализираната екологична декларация.

Когато е уместно, се прилага предвидената в член 7 дерогация.

Член 20

Изисквания към проверяващите по околна среда

1. За получаване на акредитация или лиценз в съответствие с настоящия регламент, кандидатът за проверяващ по околна среда представя искане до органа по акредитация или лицензиращия орган, от който иска акредитацията или лиценза.

В това искане се уточнява обхватът на исканата акредитация или лиценз с позоваване на класификацията на икономическите дейности, както е посочено в Регламент (ЕО) № 1893/2006 ⁽¹⁾.

2. Проверяващият по околна среда представя на органа по акредитация или лицензиращия орган подходящи доказателства за своята компетентност, включително познания, съответен опит и технически способности, съответстващи на обхвата на исканата акредитация или лиценз в следните области:

- a) настоящия регламент;

- б) цялостното функциониране на системата за управление по околна среда;
  - в) съответни референтни документи по сектори, издадени от Комисията съгласно член 46 за прилагането на настоящия регламент;
  - г) законодателните, регулаторните и административните изисквания по отношение на дейността, подлежаща на проверка и заверяване;
  - д) екологични аспекти и въздействия, включително екологичното измерение на устойчивото развитие;
  - е) техническите аспекти на дейността, подлежаща на проверка и заверяване, които са от значение за въпросите в областта на околната среда;
  - ж) цялостното функциониране на дейността, подлежаща на проверка и заверяване, за да се прецени доколко е подходяща системата за управление по отношение на взаимодействието на организацията и на нейните продукти, услуги и операции с околната среда, включително поне следното:
    - i) използваните от организацията технологии;
    - ii) терминология и инструменти, използвани в дейностите;
    - iii) оперативни дейности и характеристики на тяхното взаимодействие с околната среда;
    - iv) методики за оценката на съществени екологични аспекти;
    - v) контрол върху замърсяването и технологии за неговото намаляване;
  - з) изисквания и методика за извършване на екологичен одит, включително способност за извършване на ефективни контролни одити на система за управление по околна среда, установяване на адекватни констатации и заключения от одита и представяне в устна и писмена форма на доклади за одита, за да се осигури ясен запис на контролния одит;
  - и) информационен одит, екологична декларация и актуализирана екологична декларация по отношение на управлението на данните, съхраняването и боравенето с данните, представянето на данни в писмен и графичен формат за преценка за потенциални грешки в данните, използване на предположения и оценки;
  - й) екологичното измерение на продукти и услуги, включително екологични аспекти и екологични резултати по време на използване и след това, и целостта на данните, предоставени за вземане на решения във връзка с околната среда.
3. От проверяващия по околна среда се изисква да докаже непрекъснато професионално развитие в областите на компетентност, уредени в параграф 2, и да поддържа такова развитие за оценка от органа по акредитация или лицензиращия орган.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1893/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за установяване на статистическа класификация на икономическите дейности NACE Rev. 2 (ОВ L 393, 30.12.2006 г., стр. 1).

4. Провереният по околна среда е външна трета страна, независима по-специално от одитора или консултанта на организацията, безпристрастен и обективен при изпълнение на своята дейност.

5. Провереният по околна среда гарантира, че върху него не се упражнява търговски, финансов или друг вид натиск, който може да повлияе върху преценката му или да застраши доверието в независимостта на преценка и почтеността по отношение на контролните дейности. Провереният по околна среда гарантира спазване на правилата, приложими в това отношение.

6. Провереният по околна среда разполага с документираните методи и процедури, включително механизми за качествен контрол и разпоредби за поверителност, за да отговори на изискванията за проверка и заверяване на настоящия регламент.

7. Когато организация действа като проверяващ по околна среда, тя разполага със организационна схема, в която подробно са посочени структурите и отговорностите в рамките на организацията, и с декларация за нейния правен статус, собственост и средства за финансиране.

Посочената организационна схема се предоставя при поискване.

8. Спазването на тези изисквания се осигурява чрез оценката, която се извършва преди акредитацията или лицензирането, и чрез надзор от органа по акредитацията или лицензиращия орган.

Член 21

Допълнителни изисквания за проверяващи по околна среда, които са физически лица и извършват самостоятелно дейности по проверка и заверяване

Физически лица, действащи като проверяващи по околна среда и извършващи проверка и заверяване самостоятелно, освен че отговарят на изискванията, посочени в член 20, притежават:

- a) цялата необходима компетентност за извършване на дейности по проверка и заверяване в областите, в които са лицензирани;
- b) ограничен обхват на лиценза, в зависимост от личната им компетентност.

Член 22

Допълнителни изисквания за проверяващи по околна среда, действащи в трети държави

1. Ако проверяващ по околна среда възнамерява да извършва дейности по проверка и заверяване в трети държави, той иска акредитация или лиценз за конкретни трети държави.

2. За получаване на акредитация или лиценз за трета държава, освен на посочените в членове 20 и 21 изисквания, проверяващият по околна среда отговаря на следните допълнителни изисквания:

- a) познаване и разбиране на законодателните, регулаторни и административни изисквания по отношение на околната среда в третата държава, за която се иска акредитация или лиценз;

- b) познаване и разбиране на официалния език на третата държава, за която се иска акредитация или лиценз.

3. Изискванията, уредени в параграф 2, се считат при всички случаи за изпълнени, ако проверяващият по околна среда докаже съществуването на договорни отношения между него и квалифицирано лице или организация, отговарящи на тези изисквания.

Това лице или организация е независимо от организацията, подлежаща на проверка.

Член 23

Надзор върху проверяващите по околна среда

1. Надзорът върху дейностите по проверка и заверяване, извършени от проверяващите по околна среда в:

- a) в държавата-членка, в която са акредитирани или лицензирани, се осъществява от органа по акредитацията или лицензиращия орган, който им е издал акредитацията или лиценза;

- b) в трета държава, се осъществява от органа по акредитацията или лицензиращия орган, който е издал акредитацията или лиценза на проверяващия по околна среда за тези дейности;

- v) в държава-членка, различна от тази, в която е издадена акредитацията или лицензът, се осъществява от органа по акредитацията или лицензиращия орган на държавата-членка, в която се извършва проверката.

2. Най-малко четири седмици преди всяка проверка в държава-членка, проверяващият по околна среда уведомява органа по акредитацията или лицензиращия орган, отговорен за надзора върху съответния проверяващ по околна среда, за подробности по своята акредитация или лиценз, както и за времето и мястото на проверката.

3. Провереният по околна среда незабавно информира органа по акредитацията или лицензиращия орган за всякакви промени, които имат отношение към акредитацията или лиценза или техния обхват.

4. Органът по акредитацията или лицензиращият орган взема мерки на редовни интервали, непревишаващи 24 месеца, за да се гарантира, че проверяващият по околна среда продължава да отговаря на изискванията за акредитация или лиценз, и за да се следи качеството на извършените дейности по проверка и заверяване.

5. Надзорът може да се състои в административен одит, надзор на място в организациите, въпросници, преглед на заверените от проверяващите по околна среда екологични декларации или актуализирани екологични декларации, както и преглед на доклада за проверка.

Надзорът е пропорционален на дейността, извършвана от проверяващия по околна среда.

6. Организациите позволяват на органите по акредитация или на лицензиращите органи да осъществяват надзор по отношение на проверяващия по околна среда по време на процеса на проверка и заверяване.

7. Всяко решение на органа по акредитация или на лицензиращия орган за прекратяване или спиране на акредитацията или лиценза, или за ограничаване на обхвата на акредитацията или лиценза се взема само след като на проверяващия по околна среда е предоставена възможност да бъде изслушан.

8. Ако надзорният орган по акредитация или лицензиращ орган е на мнение, че качеството на работата на даден проверяващ по околна среда не отговаря на изискванията на настоящия регламент, се изпраща писмен доклад за извършен надзор до съответния проверяващ по околна среда и до компетентния орган, пред който съответната организация възнамерява да кандидатства за регистрация, или който е регистрирал съответната организация.

В случай на по-нататъшен спор докладът за извършен надзор се изпраща до Форума на органите по акредитация и лицензиращите органи, посочен в член 30.

Член 24

Допълнителни изисквания за надзор върху проверяващи по околна среда, действащи в държава-членка, различна от тази, в която са получили акредитацията или лиценза си

1. Проверяващ по околна среда, акредитиран или лицензиран в дадена държава-членка, най-малко четири седмици преди да започне да извършва дейности по проверка и заверяване в друга държава-членка, съобщава на органа по акредитация или лицензиращия орган на последната държава-членка следната информация:

- а) данните за акредитацията или лиценза си, областите си на компетентност, по-конкретно познаване на правните изисквания, свързани с околната среда и на официалния език на другата държава-членка, както и състав на екипа, ако е уместно;
- б) времето и мястото на проверката и заверяването;
- в) адреса на организацията и данните за осъществяване на контакт с нея.

Това уведомяване се извършва преди всяка дейност по проверка и заверяване.

2. Органът по акредитация или лицензиращият орган може да изиска допълнителни пояснения за познаването от проверяващия на необходимите приложими правни изисквания, свързани с околната среда.

3. Органът по акредитация или лицензиращият орган може да постави други условия, освен посочените в параграф 1, но само ако тези други условия не засягат правото на проверяващия по околна среда да предоставя услуги в държава-членка, различна от тази, в която е издадена акредитацията или лицензът.

4. Органът по акредитация или лицензиращият орган не използва процедурата, посочена в параграф 1, за да забавя пристигането

на проверяващия по околна среда. Когато органът по акредитация или лицензиращият орган не е в състояние да изпълни своите задачи в съответствие с параграфи 2 и 3 преди времето за проверка и заверяване, както е уведомен от проверяващия в съответствие с параграф 1, буква б), той съобщава на проверяващия мотивите за това.

5. Не се начисляват дискриминационни такси за уведомление и надзор от органите по акредитация или лицензиращите органи.

6. Когато надзорният акредитиращ или лицензиращ орган е на мнение, че качеството на работата на проверяващия по околна среда не отговаря на изискванията на настоящия регламент, тогава се изпраща писмен доклад за извършен надзор до съответния проверяващ по околна среда, до органа по акредитация или лицензиращия орган, издал акредитацията или лиценза, и до компетентния орган, пред който съответната организация възнамерява да кандидатства за регистрация, или който е регистрирал съответната организация. В случай на по-нататъшен спор докладът за извършен надзор се изпраща до Форума на органите по акредитация и лицензиращите органи, посочен в член 30.

Член 25

Условия за извършване на проверка и заверяване

1. Проверяващият по околна среда действа в обхвата на своята акредитация или лиценз и въз основа на писмено споразумение с организацията.

В това споразумение:

- а) се посочва обхватът на дейностите;
- б) се посочват условия, целящи да позволят на проверяващия по околна среда да действа по независим професионален начин; и
- в) организацията се ангажира да предостави нужното сътрудничество.

2. Проверяващият по околна среда осигурява компонентите на организацията да са еднозначно определени и да отговарят на действителното разделение на дейностите.

Екологичната декларация следва ясно да посочва различните части на организацията, които подлежат на проверка или заверяване.

3. Проверяващият по околна среда извършва оценка на елементите, посочени в член 18.

4. Като част от дейностите по проверка и заверяване проверяващият по околна среда проучва документацията, посещава организацията, извършва проверки на място и провежда разговори с персонала.

5. Преди посещението на проверяващия по околна среда организацията му предоставя основна информация за организацията и нейните дейности, политиката и програмата в областта на околната среда, описание на функциониращата в организацията система за управление по околна среда, подробности от извършени екологичен преглед или одит, доклада за този преглед или одит и информация за всички предприети след това корективни действия, и проекта за екологична декларация или актуализираната екологична декларация.

6. Проверяващият по околна среда изготвя за организацията писмен доклад относно резултатите от проверката, в който посочва:

- а) всички въпроси, свързани с дейността, извършена от проверяващия по околна среда;
- б) описание на съответствието с всички изисквания на настоящия регламент, включително подкрепящи доказателства, констатации и заключения;
- в) сравнението на постиженията и целите с предишните екологични декларации и оценката на екологичните резултати, както и оценката на непрекъснатото подобряване на екологичните резултати на организацията;
- г) ако е приложимо, технически несъвършенства в екологичния преглед, метода на одит, системата за управление по околна среда или всякакъв друг съответен процес.

7. В случаи на несъответствие с разпоредбите на настоящия регламент, в допълнение към горепосоченото докладът посочва:

- а) констатации и заключения относно несъответствието на организацията и доказателства, на които се основават тези констатации и заключения;
- б) въпроси, по които съществува несъгласуваност с проекта на екологична декларация или актуализираната екологична декларация, и подробности за измененията или допълненията, които следва да се направят в екологичната декларация или в актуализираната екологична декларация.

8. След проверката проверяващият по околна среда заверява екологичната декларация или актуализираната екологична декларация на организацията и потвърждава, че тя отговаря на изискванията на настоящия регламент при условие, че резултатите от проверката и заверяването потвърдят, че:

- а) информацията и данните в екологичната декларация или актуализираната екологична декларация на организацията са надеждни и точни и отговарят на изискванията на настоящия регламент; и
- б) няма доказателства, че организацията не изпълнява приложимите правни изисквания, свързани с околната среда.

9. При заверяване проверяващият по околна среда издава подписана декларация, както е посочено в приложение VII, в която заявява, че проверката и заверяването са извършени в съответствие с настоящия регламент.

10. Акредитираните или лицензирани в една държава-членка проверяващи по околна среда могат да извършват дейности по проверка и заверяване във всяка друга държава-членка в съответствие с изискванията, установени с настоящия регламент.

Дейността по проверката или заверяването подлежи на надзор от органа по акредитация или лицензиращия орган на държавата-членка, където трябва да се извърши дейността. Съответният орган по акредитация или лицензиращ орган се уведомява за началото на дейността в съответствие със срока, посочен в член 24, параграф 1.

Член 26

Проверка и заверяване на малки организации

1. Когато проверяващият по околна среда извършва дейности по проверка и заверяване, той взема под внимание специфичните характеристики на малките организации, включително следните:

- а) къси вериги на отчитане;
- б) многофункционален персонал;
- в) обучение на работното място;
- г) способност за бързо адаптиране към промени; и
- д) ограничено документиране на процедурите.

2. Проверяващият по околна среда извършва проверка или заверяване по начин, който не налага ненужни тежести върху малките организации.

3. Проверяващият по околна среда взема под внимание обективните доказателства, че системата е ефективна, включително съществуването на процедури в рамките на организацията, които са пропорционални на размера и сложността на работата, характера на свързаните екологични въздействия и компетентността на операторите.

Член 27

Условия за проверка и заверяване в трети държави

1. Акредитираните или лицензирани в една държава-членка проверяващи по околна среда могат да извършват дейности по проверка и заверяване за организация, намираща се в трета държава, в съответствие с изискванията, посочени в настоящия регламент.

2. Най-малко шест седмици преди проверка или заверяване в трета държава проверяващият по околна среда уведомява органа по акредитация или лицензиращия орган в държавата-членка, в която организацията възнамерява да подаде заявление за регистрация или е регистрирана, за подробности по своята акредитация или лиценз, както и за времето и мястото на проверката или заверяването.

3. Дейностите по проверка и заверяване подлежат на надзор от органа по акредитация или лицензиращия орган в държавата-членка, в която е акредитиран или лицензиран проверяващият по околна среда. Съответният орган по акредитация или лицензиращ орган се уведомява за началото на дейността в съответствие със срока, посочен в параграф 2.

ГЛАВА VI

ОРГАНИ ПО АКРЕДИТАЦИЯ И ЛИЦЕНЗИРАЩИ ОРГАНИ

Член 28

Извършване на акредитация и лицензиране

1. Органите по акредитация, определени от държавите-членки съгласно член 4 от Регламент (ЕО) № 765/2008, са отговорни за акредитацията на проверяващи по околна среда и за надзора върху дейностите, извършени от проверяващи по околна среда в съответствие с настоящия регламент.

2. Държавите-членки могат да определят лицензиращ орган в съответствие с член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 765/2008, който отговаря за издаването на лицензи на проверяващите по околна среда и за надзора върху проверяващите по околна среда.

3. Държавите-членки могат да не разрешат акредитация или лицензиране на физически лица като проверяващи по околна среда.

4. Органите по акредитация или лицензиращите органи оценяват компетентността на проверяващите по околна среда с оглед на елементите, посочени в членове 20, 21 и 22 съобразно обхвата на исканата акредитация или лиценз.

5. Обхватът на акредитацията или лиценза на проверяващи по околна среда се определя съгласно класификацията на стопанските дейности, както е посочено в Регламент (ЕО) № 1893/2006. Този обхват се ограничава от компетентността на проверяващия по околна среда и при необходимост се вземат предвид размерът и сложността на дейността.

6. Органите по акредитация или лицензиращите органи установяват подходящи процедури за акредитация или лицензиране, отказ на акредитация или лиценз, спиране и отнемането на акредитацията или лиценза на проверяващи по околна среда, както и относно надзора върху проверяващи по околна среда.

Тези процедури включват механизми за разглеждане на съображенията на заинтересованите страни, включително компетентни органи и представителни органи на организациите, относно кандидатстващи и акредитирани или лицензирани проверяващи по околна среда.

7. В случай на отказ на акредитация или лиценз органът по акредитация или лицензиращият орган информира проверяващия по околна среда за мотивите за това решение.

8. Органите по акредитация или лицензиращите органи създават, ревизират и актуализират списък на проверяващи по околна среда и техния обхват на акредитация или лиценз в своите държави-членки и всеки месец съобщават, директно или чрез националните органи в зависимост от решението на съответната държава-членка, промените в този списък на Комисията и на компетентния орган в държавата-членка, където се намира органът по акредитация или лицензиращия орган.

9. В рамките на правилата и процедурите относно наблюдението на дейностите, както е предвидено в член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 765/2008, органите по акредитация и лицензиращите органи изготвят доклад за извършен надзор, в който след консултация със съответния проверяващ по околна среда се взема решение за една от следните две констатации:

- а) че дейностите на проверяващия по околна среда не са извършени задоволително, за да гарантират в достатъчна степен изпълнението от организацията на изискванията на настоящия регламент;
- б) че проверката и заверяването от проверяващия по околна среда са извършени в нарушение на едно или повече изисквания на настоящия регламент.

Този доклад се предава на компетентния орган в държавата-членка, където организацията е регистрирана или е подала заявление за регистрация и по целесъобразност, на органа по акредитация или лицензиращия орган, издал акредитацията или лиценза.

Член 29

Спиране и отнемане на акредитация или лиценз

1. За спиране или отнемане на акредитацията или лиценза се изисква консултиране със заинтересованите страни, включително с проверяващия по околна среда, за да се предоставят на органа по акредитация или лицензиращия орган необходимите доказателства за вземане на решение.

2. Органът по акредитация или лицензиращият орган информира проверяващия по околна среда за основанията и мотивите за предприетите мерки и ако е приложимо, за процеса на обсъждане с компетентния контролен орган.

3. Акредитацията или лицензът се спират или отнемат, според случая, до получаване на уверение от проверяващите по околна среда за спазване на настоящия регламент, в зависимост от характера и обхвата на неспазване или нарушаване на правните изисквания.

4. Спирането на акредитацията или лиценза се отменя, ако органът по акредитация или лицензиращият орган получи удовлетворителна информация, че проверяващият по околна среда спазва настоящия регламент.

Член 30

Форум на органите по акредитация и лицензиращите органи

1. Създава се форум на всички органи по акредитация и лицензиращи органи от всички държави-членки, наричан по-нататък „Форум на органите по акредитация и лицензиращите органи“, който заседава най-малко веднъж годишно в присъствието на представител на Комисията.

2. Задачата на Форума на органите по акредитация и лицензиращите органи е да осигури съгласуваност на процедурите, отнасящи се до следното:

- а) акредитацията или лицензирането на проверяващите по околна среда по настоящия регламент, включително отказа, спиране и отнемането на акредитацията или лиценза;
- б) надзор върху дейността, извършена от акредитирани или лицензирани проверяващи по околна среда.

3. Форумът на органите по акредитация и лицензиращите органи разработва насоки по въпроси в областта на компетентността на органите по акредитация и лицензиращите органи.
4. Форумът на органите по акредитация и лицензиращите органи приема свой процедурен правилник.
5. Документите с насоки, посочени в параграф 3, и процедурният правилник, посочен в параграф 4, се предават на Комисията.
6. Документите с насоки относно процедурите за хармонизиране, одобрени от форума на органите по акредитация и лицензиращите органи, се предлагат по целесъобразност от Комисията за приемане в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

Тези документи са публично достъпни.

Член 31

Партньорска оценка на органи по акредитация и лицензиращи органи

1. Партньорската оценка по отношение на акредитацията и лицензирането на проверяващи по околна среда съгласно настоящия регламент, която се организира от Форума на органите по акредитация и лицензиращите органи, се извършва редовно най-малко веднъж на четири години и включва оценка на правилата и процедурите, посочени в членове 28 и 29.

Всички органи по акредитация и лицензиращи органи участват в партньорската оценка.

2. Форумът на органите по акредитация и лицензиращите органи предават на Комисията и на комитета, учреден съгласно член 49, параграф 1, редовен годишен доклад за партньорската оценка.

Този доклад се прави обществено достояние, след като бъде одобрен от Форума на органите по акредитация и лицензиращите органи и от комитета, посочен в първа алинея.

ГЛАВА VII

ПРАВИЛА, ПРИЛОЖИМИ КЪМ ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

Член 32

Съдействие за организациите във връзка със спазването на правните изисквания, свързани с околната среда

1. Държавите-членки гарантират, че организациите имат достъп до информация и възможности за оказване на съдействие във връзка с правните изисквания, свързани с околната среда в съответната държава-членка.
2. Съдействието включва следното:
  - а) информация относно приложимите правни изисквания, свързани с околната среда;

- б) посочване на компетентните контролни органи за специфични правни изисквания, свързани с околната среда, за които е установено, че са приложими.

3. Държавите-членки могат да възложат задачите, посочени в параграфи 1 и 2, на компетентните органи или на който и да е друг орган, който притежава необходимия опит и подходящи ресурси за тяхното изпълнение.

4. Държавите-членки гарантират, че контролните органи отговарят на запитвания поне от малки организации относно приложимите правни изисквания, свързани с околната среда, попадащи в тяхната компетентност, и предоставят на организациите информация за начините за показване как организациите изпълняват съответните правни изисквания.

5. Държавите-членки гарантират, че компетентните контролни органи съобщават на компетентния орган, регистрирал организацията, за неспазване на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда от регистрирана организация.

Компетентният контролен орган уведомява този компетентен орган възможно най-бързо и във всеки случай не по-късно от един месец след като узнае за неспазването.

Член 33

Популяризиране на EMAS

1. Държавите-членки, съвместно с компетентните органи, контролните органи и други заинтересовани лица, популяризират схемата EMAS, като вземат предвид дейностите, посочени в членове 34—38.

2. За целта държавите-членки могат да създадат стратегия за популяризиране, която подлежи на редовно преразглеждане.

Член 34

Информация

1. Държавите-членки вземат подходящи мерки за предоставяне на информация:

- а) на обществеността относно целите и основните компоненти на EMAS;
  - б) на организациите относно съдържанието на настоящия регламент.

2. Държавите-членки, ако е уместно, използват професионални издания, местни вестници, кампании за популяризиране или всякакви други функционални средства за повишаване на общата осведоменост относно EMAS.

Държавите-членки могат да си сътрудничат по-специално с браншови организации, организации на потребителите, организации за опазване на околната среда, професионални съюзи, местни институции и други заинтересовани лица.

Член 35

Дейности по популяризиране

1. Държавите-членки извършват дейности по популяризиране на EMAS. Тези дейности могат да включват:

- a) насърчаване обмена на знания и най-добри практики относно EMAS измежду всички заинтересовани страни;
- b) разработване на ефективни средства за популяризиране на EMAS и тяхното споделяне с организации;
- v) предоставяне на техническа помощ на организации при определянето и осъществяването на техните маркетингови дейности, свързани със EMAS;
- г) насърчаване на партньорства между организации за популяризиране на EMAS.

2. Логото на EMAS без регистрационен номер може да се използва от компетентните органи, органите по акредитация и лицензиращите органи, националните органи и други заинтересовани лица за свързани със EMAS цели за маркетинг и популяризиране. В тези случаи използването на логото на EMAS, посочено в приложение V, не означава, че ползвателят е регистриран, ако случаят не е такъв.

Член 36

Насърчаване участието на малки организации

Държавите-членки вземат подходящи мерки, за да насърчат участието на малки организации, *inter alia*, чрез:

- a) улесняване на достъпа до информация и до специално адаптирани за тях фондове за подкрепа;
- b) гарантиране на разумни такси за регистрация, което да насърчава участието им;
- v) насърчаване на мерките за техническа помощ.

Член 37

Клъстерен и поетапен подход

1. Държавите-членки поощряват местните органи да предоставят, с участието на браншови организации, търговски камари и други заинтересовани страни, специфична помощ на клъстери от организации, за да отговорят на изискванията за регистрация, както е посочено в членове 4, 5 и 6.

Всяка организация от клъстера се регистрира отделно.

2. Държавите-членки насърчават организациите да прилагат система за управление по околна среда. Те поощряват по-специално поетапен подход, който води до регистрация по EMAS.

3. Системите, установени съгласно параграфи 1 и 2, функционират, с цел да се избегнат ненужни разходи за участниците, по-специално за малките организации.

Член 38

EMAS и други политики и инструменти в Общността

1. Без да се засяга законодателството на Общността, държавите-членки определят как регистрацията по EMAS в съответствие с настоящия регламент може да:

- a) бъде взета предвид при разработването на ново законодателство;
- b) се използва като инструмент в прилагането и осигуряване прилагането на законодателството;
- v) бъде взета предвид при възлагането на обществени поръчки и покупки.

2. Без да се засяга законодателството на Общността, а именно законодателството относно конкуренцията, данъчното облагане и държавните помощи, държавите-членки, където е подходящо, вземат мерки, улесняващи организациите да получат или запазят регистрация по EMAS.

Тези мерки може да включват, *inter alia*, следното:

- a) регулаторно облекчение, така че регистрирана организация да се счита за отговаряща на определени правни изисквания свързани с околната среда, предвидени в други правни актове, установени от компетентните органи;
- b) по-добро регулиране, чрез което други правни актове се изменят, така че тежестите за участващите в EMAS организации се премахват, намаляват или опростяват, с оглед да се насърчи ефективното функциониране на пазарите и да се повиши нивото на конкурентоспособност.

Член 39

Такси

1. Държавите-членки могат да начисляват такси, като вземат предвид следното:

- a) разходите, направени във връзка с предоставянето на информация и съдействие на организациите от органите, определени или създадени за тази цел от държавите-членки съгласно член 32;
- b) разходите, направени във връзка с акредитацията, лицензирането и надзора върху проверяващите по околна среда;
- v) разходите за регистрация, подновяване на регистрация, спиране и заличаване от компетентните органи, както и допълнителните разходи за администриране на тези процеси за организации извън Общността.

Тези такси не превишават разумна стойност и са пропорционални на размера на организацията и на работата, която трябва да се извърши.

2. Държавите-членки гарантират, че организациите са информирани за всички приложими такси.

Член 40

Неспазване

1. Държавите-членки предприемат подходящи правни и административни мерки в случай на неспазване на настоящия регламент.

2. Държавите-членки въвеждат ефективни разпоредби срещу използването на логото на EMAS в нарушение на настоящия регламент.

Могат да се прилагат разпоредбите, въведени в съответствие с Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар ⁽¹⁾.

Член 41

Информация и докладване на Комисията

1. Държавите-членки информират Комисията за структурата и процедурите, отнасящи се до функционирането на компетентните органи и органите по акредитация и лицензиращите органи и по целесъобразност актуализират тази информация.

2. Държавите-членки предоставят доклад на Комисията на всеки две години с актуална информация за предприятиите от тях мерки съгласно настоящия регламент.

В тези доклади държавите-членки се съобразяват с последния доклад, представен от Комисията на Европейския парламент и на Съвета съгласно член 47.

ГЛАВА VIII

ПРАВИЛА, ПРИЛОЖИМИ ЗА КОМИСИЯТА

Член 42

Информация

1. Комисията предоставя информация на:

- a) обществеността — относно целите и основните компоненти на EMAS;
- b) организациите — относно съдържанието на настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 22.

2. Комисията поддържа и прави публично достъпни:

- a) регистър на проверяващите по околна среда и на регистрирани организации;
- b) база данни, съдържаща екологичните декларации в електронна форма;
- b) база данни от най-добри практики по отношение на EMAS, включително и ефективни инструменти за насърчаване на EMAS и примери за техническо съдействие на организациите;
- г) списък с ресурси на Общността за финансиране на прилагането на EMAS и на свързани проекти и дейности.

Член 43

Сътрудничество и координация

1. Комисията насърчава, ако е уместно, сътрудничеството между държавите-членки с цел, по-специално, да се постигне еднакво и последователно прилагане в цялата Общност на правилата по отношение на следното:

- a) регистриране на организациите;
- b) проверяващи по околна среда;
- b) информацията и съдействието, посочени в член 32.

2. Без да се засяга законодателството на Общността относно обществените поръчки, Комисията и другите институции и органи на Общността посочват, където е уместно, EMAS или други системи за управление по околна среда, признати в съответствие с член 45, или еквивалентни такива като условия за изпълнение на поръчки за строителство и за услуги.

Член 44

Интегриране на EMAS в други политики и инструменти в Общността

Комисията определя как регистрацията по EMAS в съответствие с настоящия регламент може да:

1. се вземе под внимание при разработването на ново законодателство и преразглеждането на съществуващото законодателство, по-конкретно под формата на регулаторно облекчаване и по-добро регулиране, както е посочено в член 38, параграф 2;
2. се използва като инструмент в контекста на прилагането и осигуряване прилагането на законодателство.

Член 45

Връзка с други системи за управление по околна среда

1. Държавите-членки могат да представят на Комисията писмено искане за признаване като съответстващи на съответните изисквания в настоящия регламент на съществуващи системи за управление по околна среда или части от тях, които са сертифицирани в съответствие с подходящи процедури по сертифициране, признати на национално или регионално равнище.
2. Държавите-членки посочват в своето искане съответните части от системите за управление по околна среда и съответните изисквания на настоящия регламент.
3. Държавите-членки предоставят доказателства за еквивалентност с настоящия регламент на всички съответни части на съответната система за управление по околна среда.
4. След проучване на искането, посочено в параграф 1, и като действа в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 49, параграф 2, Комисията признава съответните части от системите за управление по околна среда и признава изисквания за акредитация или лицензиране за органите по сертифициране, ако е на мнение, че дадена държава-членка:
  - а) е посочила достатъчно ясно в своето искане съответните части от системите за управление по околна среда и съответните изисквания на настоящия регламент;
  - б) е предоставила достатъчно доказателство за еквивалентност с настоящия регламент на всички съответни части на разглежданата система за управление по околна среда.
5. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* данни за признатите системи за управление по околна среда, включително съответните раздели от EMAS, посочени в приложение I, за които тези данни се отнасят, и признатите изисквания за акредитация или лицензиране.

Член 46

Разработване на референтни документи и ръководства

1. Комисията, като се консултира с държавите-членки и други заинтересовани страни, разработва референтни документи по сектори, които включват:
  - а) най-добрата практика за управление по околна среда;
  - б) показатели за екологични резултати за специфични сектори;
  - в) където е уместно еталони за отлични постижения и рейтингови системи, определящи равнището на постигнатите екологични резултати.

Комисията може също да разработи референтни документи за междусекторно използване.

2. Комисията взема под внимание съществуващите референтни документи и показатели за екологични резултати, разработени в съответствие с други политики и инструменти в областта на околната среда на Общността или с международни стандарти.

3. Преди края на 2010 г. Комисията установява работен план с индикативен списък на секторите, които ще се считат за приоритетни по отношение на приемането на секторни и междусекторни референтни документи.

Работният план се прави обществено достояние и редовно се актуализира.

4. Комисията, съвместно с Форума на компетентните органи, разработва ръководство за регистрацията на организации извън Общността.

5. Комисията публикува ръководство за потребителя, което посочва необходимите стъпки за участие в EMAS.

Ръководството е достъпно на всички официални езици на институциите на Европейския съюз и онлайн.

6. Документите, разработени съгласно параграфи 1 и 4, се представят за одобрение. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, като го допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

Член 47

Доклади

На всеки пет години Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ информация относно действията и мерките, предприети съгласно настоящата глава, и информация, получена от държавите-членки съгласно член 41.

Докладът включва оценка на въздействието на схемата върху околната среда и тенденциите по отношение на броя на участниците.

ГЛАВА IX

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 48

Изменение на приложенията

1. Комисията може да измени приложенията, ако е необходимо или подходящо, с оглед на придобития опит по функционирането на EMAS, в отговор на установени нужди за насочване относно изисквания на EMAS и с оглед на промени в международни стандарти или нови стандарти, които са от значение за ефективността на настоящия регламент.

2. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

Член 49

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.
3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

Член 50

Преразглеждане

До 11 януари 2015 г. Комисията преразглежда EMAS с оглед на придобития опит по време на нейното функциониране и на международното развитие. Тя взема под внимание докладите, представени на Европейския парламент и на Съвета в съответствие с член 47.

Член 51

Отмяна и преходни разпоредби

1. Отменят се следните правни актове:
  - а) Регламент (ЕО) № 761/2001;
  - б) Решение 2001/681/ЕО на Комисията от 7 септември 2001 г. относно насоките за прилагане на Регламент (ЕО) № 761/2001 на Европейския парламент и на Съвета, позволяващ доброволно участие на организации в Схема на Общността по управление на околната среда и одит (СОУОСО) ⁽¹⁾;

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 25 ноември 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
Å. TORSTENSSON

- в) Решение 2006/193/ЕО на Комисията от 1 март 2006 г. за установяване на правила съгласно Регламент (ЕО) № 761/2001 на Европейския парламент и на Съвета относно употребата на емблемата на EMAS в изключителни случаи при транспортни опаковки и третични опаковки ⁽²⁾.
2. Чрез дерогация от параграф 1:
  - а) създадените съгласно Регламент (ЕО) № 761/2001 национални органи по акредитация и компетентни органи продължават своята дейност. Държавите-членки изменят в съответствие с настоящия регламент процедурите, следвани от органите по акредитация и компетентните органи. Държавите-членки гарантират, че системите, въвеждащи изменените процедури ще функционират изцяло до 11 януари 2011 г.;
  - б) организации, регистрирани в съответствие с Регламент (ЕО) № 761/2001, остават включени в регистъра на EMAS. По време на следващата проверка на дадена организация проверяващият по околна среда проверява нейното съответствие с новите изисквания на настоящия регламент. Ако следващата проверка следва да се извърши преди 11 юли 2010 г., датата на следващата проверка може да се отложи с шест месеца по споразумение с проверяващия по околна среда и компетентните органи;
  - в) акредитираните в съответствие с Регламент (ЕО) № 761/2001 проверяващи по околна среда могат да продължат да упражняват дейността си в съответствие с изискванията, установени с настоящия регламент.
3. Позоваванията на Регламент (ЕО) № 761/2001 се тълкуват като позовавания на настоящия регламент и се четат в съответствие с таблицата на съответствието, посочена в приложение VIII.

Член 52

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

⁽¹⁾ ОВ L 247, 17.9.2001 г., стр. 24.

⁽²⁾ ОВ L 70, 9.3.2006 г., стр. 63.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЕКОЛОГИЧЕН ПРЕГЛЕД

Екологичният преглед обхваща следните области:

1. **Определяне на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда.**

Като допълнение към създаването на списък на приложимите правни изисквания организацията също посочва как могат да се осигурят доказателства, че тя се съобразява с различните изисквания.

2. **Определяне на всички преки и непреки екологични аспекти със значително въздействие върху околната среда, изразени качествено и количествено в зависимост от случая, и съставяне на регистър на онези от тях, които са определени за важни.**

При оценката на значимостта на даден екологичен аспект организацията следва да отчита следните въпроси:

- i) вероятност от причиняване на вреда върху околната среда;
  - ii) уязвимост на местната, регионалната и глобалната околна среда;
  - iii) размери, брой, честотата и обратимост на аспекта или въздействието;
  - iv) наличие и изисквания на съответното законодателство за околната среда;
  - v) значение за заинтересованите страни и служителите на организацията.
- a) Преки екологични аспекти

Преките екологични аспекти са свързани с дейностите, продуктите и услугите на самата организация, върху които тя има пряк контрол.

Всички организации отчитат преките аспекти на техните дейности.

Преките екологични аспекти включват следните аспекти без да се ограничават до:

- i) правни изисквания и ограничения на разрешителните;
  - ii) емисии в атмосферата;
  - iii) изпускане във води;
  - iv) производство, рециклиране, повторна употреба, превоз и обезвреждане на твърди и други отпадъци и особено на опасни отпадъци;
  - v) използване и замърсяване на земя;
  - vi) използване на природни ресурси и суровини (включително енергия);
  - vii) използване на добавки и спомагателни вещества, както и полуфабрикати;
  - viii) местни въпроси (шум, вибрации, мирис, прах, външен изглед и т.н.);
  - ix) транспортни въпроси (по отношение както на стоки, така и на услуги);
  - ч) рискове от екологични аварии и въздействия, които произтичат или съществува вероятност да настъпят вследствие на аварии и потенциални аварийни ситуации;
  - xi) последици върху биологичното разнообразие.
- б) Непреки екологични аспекти

Непреки екологични аспекти могат да възникнат вследствие на взаимоотношения на организацията с трети страни, които в разумна степен могат да бъдат повлияни от стремежа на организацията за регистрация по EMAS.

За непромишлени организации, като например местни власти или финансови институции, е от основно значение те да вземат предвид също и екологичните аспекти, свързани с основната им дейност. Списък, който се ограничава до екологичните аспекти на обекта и съоръженията на организацията, не е достатъчен.

Те включват, но не се ограничават до следните аспекти:

- i) въпроси, свързани с жизнения цикъл на продуктите (проектиране, разработване, опаковане, превоз, използване и оползотворяване/обезвреждане на отпадъци);
- ii) капитални инвестиции, отпускане на заеми и застрахователни услуги;
- iii) нови пазари;
- iv) избор и състав на услугите (напр. превоз или дейност по снабдяването);
- v) административни и планови решения;
- vi) състав на продуктовата гама;
- vii) екологични резултати и практики на изпълнители, подизпълнители и доставчици.

Организациите трябва да могат да докажат, че са установени значителните екологични аспекти, които са свързани с процедурите им за възлагане на поръчки, и че тези значителни въздействия върху околната среда са взети под внимание в системата за управление. Организацията следва да се стреми да гарантира, че доставчиците и лицата, които действат от нейно име, спазват политиката на организацията в областта на околната среда в рамките на извършвана дейност съгласно поръчката.

При тези непреки екологични аспекти организацията обмисля до каква степен може да повлияе върху тях и какви мерки могат да се предприемат за намаляване на тяхното въздействие върху околната среда.

3. Описание на критериите за оценка на значимостта на въздействието върху околната среда

Организацията определя критериите за оценка на значимостта на екологичните аспекти на своята дейност, продукти и услуги, за да определи кои от тях имат значително въздействие върху околната среда.

Разработените от организацията критерии вземат предвид правото на Общността и са изчерпателни, могат да са предмет на независима проверка, възпроизводими са и са публично достъпни.

Съображенията при определяне на критериите за оценка на значението на екологичните аспекти на дадена организация могат да включват, но не се ограничават до:

- a) информация за състоянието на околната среда, за да се определят дейностите, продуктите и услугите на организацията, които могат да имат въздействие върху околната среда;
- b) наличните данни на организацията за вложените материали и енергия, изтичания, отпадъци и емисии от гледна точка на риска;
- v) становища на заинтересованите страни;
- г) регламентираните екологични дейности на организацията;
- д) дейности, свързани с поръчки;
- e) проектиране, разработка, производство, разпределение, обслужване, използване, повторно използване, рециклиране и обезвреждане на продуктите на организацията;
- ж) дейностите на организацията, които са свързани с най-значителните екологични разходи и екологични ползи.

При оценяване на значението на екологичните аспекти на дейността на организацията, се мисли не само за условията на нормална работа, но и за условията при пускане и затваряне и за разумно предвидимите аварийни условия. Следва да се отчетат минали, настоящи и планирани дейности.

4. Прочуване на всички съществуващи практики и процедури за управление по околна среда.

5. Оценка на обратната информация от разследването на предишни аварии.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Изисквания към системата за управление по околна среда и допълнителни въпроси, които се вземат под внимание от организациите, прилагащи EMAS

Изискванията към системата за управление по околна среда съгласно EMAS са тези, предвидени в раздел 4 на стандарта EN ISO 14001: 2004. Тези изисквания са дадени в лявата колона на таблицата по-долу, която съставлява част А от настоящото приложение.

Освен това, от регистрираните организации се изисква да вземат под внимание редица допълнителни въпроси, имащи пряка връзка с множество елементи от раздел 4 на стандарта EN ISO 14001:2004. Тези допълнителни изисквания са изброени в дясната колона на таблицата по-долу, която съставлява част Б от настоящото приложение.

ЧАСТ А Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2004	ЧАСТ Б Допълнителни въпроси, които се вземат под внимание от организациите, прилагащи EMAS
<p>Организациите, участващи в Схемата за управление по околна среда и одит (EMAS), прилагат изискванията на EN ISO 14001:2004, които са описани в раздел 4 на европейския стандарт ⁽¹⁾ и са дадени в тяхната цялост по-долу:</p> <p>А. Изисквания към системата за управление по околна среда</p> <p>А.1. Общи изисквания</p> <p>Организацията създава, документира, въвежда, поддържа и непрекъснато да подобрява системата за управление по околна среда в съответствие с изискванията на посочения международен стандарт и да определи как тя ще изпълни тези изисквания.</p> <p>Организацията определя и документира обхвата на нейната система за управление по околна среда.</p> <p>А.2. Политика по отношение на околната среда</p> <p>Най-високото ниво на ръководството определя политиката на организацията по отношение на околната среда и осигурява, че в рамките на определения обхват на нейната система за управление по околна среда, тя:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) е подходяща за естеството, мащаба и екологичното въздействие, което оказват нейната дейност, продукти и услуги; б) включва ангажимент за непрекъснато подобряване и предотвратяване на замърсяването; в) включва ангажимент за съответствие с приложимите правни изисквания, както и с други свързани с екологичните аспекти изисквания, които организацията е подписала да спазва; г) осигурява рамката за определяне и преразглеждане на екологични цели и задачи; д) е документирана, бива прилагана и поддържана; е) е съобщена на всички лица, работещи за или от името на организацията; и ж) е достъпна за обществеността. 	

⁽¹⁾ Използването на текста, възпроизведен в настоящото приложение, е направено с разрешението на Европейския комитет по стандартизация (CEN). Пълният текст може да бъде закупен от националните органи по стандартизация, чийто списък е даден в настоящото приложение. Всяко възпроизвеждане на настоящото приложение с търговски цели е забранено.

<p style="text-align: center;">ЧАСТ А</p> <p style="text-align: center;">Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2004</p>	<p style="text-align: center;">ЧАСТ Б</p> <p style="text-align: center;">Допълнителни въпроси, които се вземат под внимание от организациите, прилагащи EMAS</p>
<p>A.3. Планиране</p> <p>A.3.1. Екологични аспекти</p> <p>Организацията създава, въвежда и поддържа процедура(и):</p> <p>a) за определяне на екологичните аспекти на нейните дейности, продукти и услуги в рамките на определения обхват на системата за управление по околна среда, които тя може да контролира, и тези, на които тя може да въздейства, като се отчитат планираните или новите обстоятелства или новите или променените дейности, продукти и услуги; и</p> <p>b) за определяне на тези аспекти, които имат или могат да имат значимо(и) въздействие(я) върху околната среда (т.е. значими екологични аспекти).</p> <p>Организацията документира тази информация и да я поддържа актуална.</p> <p>Организацията гарантира, че значимите екологични аспекти са взети предвид при създаването, въвеждането и поддържането на нейната система за управление по околна среда.</p> <p>A.3.2. Правни и други изисквания</p> <p>Организацията създава, въвежда и поддържа процедура(и):</p> <p>a) за идентифициране и достъп до приложимите правни изисквания и до други изисквания, свързани с екологичните аспекти, които организацията е подписала да спазва; и</p> <p>b) за определяне на това какво отношение имат тези изисквания към нейните екологични аспекти.</p> <p>Организацията гарантира, че тези приложими правни изисквания и други изисквания, които организацията документирала е приела, са взети предвид при създаването, въвеждането и поддържането на нейната система за управление по околна среда.</p>	<p>B.1. Преглед на състоянието на околната среда</p> <p>Организациите осъществяват първоначален преглед на състоянието на околната среда, посочен в приложение I, с цел определяне и оценка на екологичните си аспекти и установяване на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда.</p> <p>Организации извън Общността се позовават на правните изисквания, свързани с околната среда, приложими за сходни организации в държавите-членки, където те възнамеряват да подадат своето заявление.</p> <p>B.2. Спазване на правните изисквания</p> <p>Организациите, които желаят да се регистрират в EMAS, трябва да могат да докажат, че:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. са установили и са наясно със задълженията на организацията, произтичащи от всички приложими правни изисквания, свързани с околната среда; определени по време на екологичния преглед в съответствие с приложение I; 2. осигуряват спазване на законодателството в областта на околната среда, включително на разрешителни и ограничения за разрешителните; и 3. разполагат с процедури на място, които дават възможност на организацията постоянно да спазва тези изисквания.

<p style="text-align: center;">ЧАСТ А</p> <p style="text-align: center;">Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2004</p>	<p style="text-align: center;">ЧАСТ Б</p> <p style="text-align: center;">Допълнителни въпроси, които се вземат под внимание от организациите, прилагащи EMAS</p>
<p>A.3.3. Общи и конкретни цели и програма/програми</p> <p>Организацията създава, въвежда и поддържа документираните общи и конкретни цели по отношение на околната среда на съответните нива и функции в рамките на организацията.</p> <p>Общите и конкретните цели са измерими, когато това е практически възможно, и са съгласувани с политиката в областта на околната среда, включително с ангажиментите по предотвратяването на замърсяването, при спазване на приложимите правни изисквания и други изисквания, които организацията документирано е приела, и при непрекъснатото подобряване.</p> <p>Когато определя и преглежда своите общи и конкретни цели, организацията взема предвид правните изисквания и другите изисквания, които организацията документирано е приела, и своите значими екологични аспекти. Тя също така разглежда своите технологични възможности, своите финансови, оперативни и стопански изисквания и становищата на заинтересованите страни.</p> <p>Организацията създава, въвежда и поддържа програма (и) за постигане на нейните общи и конкретни цели. Програмата(ите) включва(т):</p> <p>a) разпределението на отговорността за постигане на общите и конкретните цели за съответните нива и функции на организацията; и</p> <p>b) средствата, чрез които, и срока, в които те бъдат постигнати.</p> <p>A.4. Въвеждане и функциониране</p> <p>A.4.1. Ресурси, роли, отговорност и правомощия</p> <p>Ръководството осигурява наличието на ресурси, които са съществено важни за създаването, въвеждането, поддържането и подобряването на системата за управление по околна среда. Ресурсите включват човешки ресурси и специализирани умения, организационна инфраструктура, технология и финансови ресурси.</p>	<p>B.3. Екологични резултати</p> <p>1. Организацията трябва да може да докаже, че системата за управление и процедурите за одит са насочени към действителните екологични резултати на организацията по отношение на преки и непреки аспекти идентифицирани при екологичния преглед съгласно приложение I.</p> <p>2. Екологичните резултати на организацията спрямо нейните общи и конкретни цели се оценяват като част от процеса на преглед от ръководството. Организацията се ангажира също непрекъснато да подобрява екологичните си резултати. При това действията ѝ могат да се основават на местни, регионални и национални екологични програми.</p> <p>3. Средствата за постигане на общите и конкретни цели не могат да се считат за екологични цели. Ако организацията включва един или повече обекти, всеки от обектите, за които се прилага EMAS, спазва всички изисквания на EMAS, включително определеното в член 2, параграф 2 непрекъснато подобряване на екологичните резултати.</p>

<p style="text-align: center;">ЧАСТ А</p> <p style="text-align: center;">Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2004</p>	<p style="text-align: center;">ЧАСТ Б</p> <p style="text-align: center;">Допълнителни въпроси, които се вземат под внимание от организациите, прилагащи EMAS</p>
<p>Ролите, отговорностите и йерархичните зависимости са определени, документирани и съобщени, с оглед да се улесни ефективното функциониране на системата за управление по околна среда.</p> <p>Най-високото ниво на ръководството определя специален(и) представител(и) на ръководството, който/които, независимо от другите задължения, има(т) определени роли, отговорности и правомощия да:</p> <p>а) гарантира(т), че системата за управление по околна среда ще бъде създадена, въведена и поддържана в съответствие с изискванията на настоящия международен стандарт;</p> <p>б) докладва(т), за целите на прегледа, пред най-висшето ръководство за резултатите, постигнати от системата за управление по околна среда, включително да дава(т) препоръки за подобряване.</p> <p>A.4.2. Компетентност, обучение и осведоменост</p> <p>Организацията гарантира, че всяко лице(а), извършващо(и) задачи за нея или от нейно име, което(които) има(т) потенциала да причини(ят) значимо(и) въздействие(я) върху околната среда, идентифицирани от организацията, е(са) компетентно(и) на базата на подходящо образование, обучение или опит, както и поддържа съответни досиета.</p> <p>Организацията идентифицира нуждите от обучение, свързани с нейните екологични аспекти и с нейната система за управление по околна среда. Тя осигурява обучение или предприема други действия, за да отговори на тези нужди, както и поддържа съответни досиета.</p> <p>Организацията създава, въвежда и поддържа процедура(и), за да осведоми лицата, работещи за нея или от нейно име, за:</p> <p>а) важността на съответствието с политиката и процедурите по отношение на околната среда и с изискванията на системата за управление по околна среда;</p>	<p>Б.4. Участие на работниците и служителите</p> <p>1. Организацията следва да вземе под внимание, че участието на работниците и служителите е движеща сила и предпоставка за постоянно и успешно подобряване на околната среда, че то е ключов ресурс за подобряването на екологичните резултати, както и правилен метод за успешно утвърждаване на системата за управление по околна среда и одит в организацията.</p> <p>2. Понятието „участие на работниците и служителите“ включва както участие, така и информиране на отделния работник или служител и неговите представители. Ето защо следва да има схема за участие на работниците и служителите на всички нива. Организацията следва да вземе под внимание, че ангажирането, откликването и активната подкрепа от страна на ръководството е предпоставка за успеха на тези процеси. В този смисъл се подчертава необходимостта от обратна връзка от ръководството към работниците и служителите.</p>

<p style="text-align: center;">ЧАСТ А</p> <p style="text-align: center;">Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2004</p>	<p style="text-align: center;">ЧАСТ Б</p> <p style="text-align: center;">Допълнителни въпроси, които се вземат под внимание от организациите, прилагащи EMAS</p>
<p>б) значимите екологични аспекти и свързаните с тях текущи и потенциални въздействия, свързани с тяхната работа, и ползите за околната среда от подобрените индивидуални резултати от тяхната работа;</p> <p>в) техните роли и отговорности за постигане на съответствие с изискванията на системата за управление по околна среда; и</p> <p>г) потенциалните последствия от отклонението от уточнените процедури.</p> <p>А.4.3. Обмен на информация</p> <p>Във връзка със своите екологични аспекти и система за управление по околна среда организацията създава, въвежда и поддържа процедура(и) за:</p> <p>а) вътрешен обмен на информация между различните нива и функции на организацията;</p> <p>б) получаване, документиране и отговаряне на съответни съобщения от външни заинтересовани страни.</p> <p>Организацията решава дали да съобщава публично информация относно своите значими екологични аспекти и да документа своето решение. Ако решението е да се разпространи информация, то организацията създава и реализира метод(и) за това публично съобщаване на информация.</p>	<p>3. В допълнение към тези изисквания служителите участват в процеса, насочен към непрекъснато подобряване на екологичните резултати, постигнати от организацията чрез:</p> <p>а) първоначалния екологичен преглед, анализа на съществуващото положение и събирането и проверката на информация;</p> <p>б) създаване и въвеждане на система за управление по околна среда и одит, подобряваща екологичните резултати;</p> <p>в) екологични комитети, които да събират информация и да осигуряват участието на служителя по околна среда/представители на ръководството, работниците и служителите и техните представители;</p> <p>г) съвместни работни групи за програмата за действие в областта на околната среда и за екологичен одит;</p> <p>д) изготвяне на екологични декларации.</p> <p>4. За целта следва да се използват подходящи форми на участие, като например система за книга за предложения или групова работа по проекти, или екологични комитети. Организациите вземат предвид насоките на Комисията за най-добрите практики в областта. По тяхно искане участват и всички представители на работниците и служителите.</p> <p>Б.5. Съобщаване на информация</p> <p>1. Организациите трябва да са способни да докажат открит диалог с обществеността и други заинтересовани страни, включително местни общности и клиенти, във връзка с въздействието върху околната среда на тяхната дейност, продукти и услуги, за да се определят въпросите, които предизвикват загриженост в обществото и другите заинтересовани страни.</p>

<p style="text-align: center;">ЧАСТ А</p> <p style="text-align: center;">Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2004</p>	<p style="text-align: center;">ЧАСТ Б</p> <p style="text-align: center;">Допълнителни въпроси, които се вземат под внимание от организациите, прилагащи EMAS</p>
<p>A.4.4. Документация</p> <p>Документацията на системата за управление по околна среда включва:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) политиката, целите и задачите по отношение на околната среда; б) описание на обхвата на системата за управление по околна среда; в) описание на основните елементи на системата за управление по околна среда и тяхното взаимодействие и позоваване на съответните документи; г) документи, включително досиета, изисквани от настоящия международен стандарт; и д) документи, включително досиета, определени от организацията като необходими, за да се осигури ефективно планиране, функциониране и контрол на процесите, които имат отношение към нейните основни екологични аспекти. <p>A.4.5. Контрол на документите</p> <p>Документите, изисквани от системата за управление по околна среда и от настоящия международен стандарт, се контролират. Досиетата представляват специален тип документи, които се контролират в съответствие с изискванията, дадени в точка A.5.4.</p> <p>Организацията създава, въвежда и поддържа процедура(и) за:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) одобряване на документите като адекватни преди тяхното издаване; б) преглед и актуализиране при необходимост, както и повторно одобряване на документи; в) гарантиране, че промените и статута на текущия преглед на документите са точно определени; г) гарантиране, че съответните версии на приложимите документи са налични по местата за ползване; д) гарантиране, че документите остават четливи и могат лесно да бъдат идентифицирани; е) гарантиране, че документите с външен произход, които са определени от организацията като необходими за планирането и действието на системата за управление по околна среда, са точно определени и тяхното разпространение се контролира; и ж) предотвратяване на неволното използване на остарели документи и прилагане на подходящото им идентифициране, ако по някаква причина те са запазени. 	<ul style="list-style-type: none"> 2. Откритост, прозрачност и периодично предоставяне на информация за околната среда са ключови фактори в разграничаването на EMAS от други схеми. Тези фактори са важни за организацията и за изграждането на доверие със заинтересованите страни. 3. EMAS осигурява гъвкавост, позволяваща на организациите да насочват съществената информация към конкретни категории публика, като гарантира, че цялата информация е достъпна за тези, които я поискат.

<p style="text-align: center;">ЧАСТ А</p> <p style="text-align: center;">Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2004</p>	<p style="text-align: center;">ЧАСТ Б</p> <p style="text-align: center;">Допълнителни въпроси, които се вземат под внимание от организациите, прилагащи EMAS</p>
<p>A.4.6. Оперативен контрол</p> <p>Организацията идентифицира и планира тези операции, които са свързани с идентифицираните значими екологични аспекти, съответстващи на нейната политика, цели и задачи по отношение на околната среда, за да осигури осъществяването на тези операции да става в съответствие със зададените условия, чрез:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) създаване, въвеждане и поддържане на документирана(и) процедура(и) за контрол на ситуациите, при които тяхното отсъствие би довело до отклонение от политиката, целите и задачите по отношение на околната среда; б) определяне на оперативни критерии в процедурата(ите); и в) създаване, въвеждане и поддържане на процедури, свързани с определените основни екологични аспекти на стоките и услугите, използвани от организацията, и съобщаване на приложимите процедури и изисквания на доставчиците, включително на подизпълнителите. <p>A.4.7. Готовност за извънредни ситуации и способност за реагиране</p> <p>Организацията създава, въвежда и поддържа процедура(и), за да идентифицира потенциалните извънредни ситуации и потенциални инциденти, които могат да имат въздействие(я) върху околната среда, и как да отговори на тях.</p> <p>Организацията отговаря на реалните извънредни ситуации и инциденти и предотвратява или смекчава свързаните с тях неблагоприятни въздействия върху околната среда.</p> <p>Организацията периодично преглежда и, когато това е необходимо, ревизира своите процедури за готовност за извънредни ситуации и способност за реагиране, по-специално, след възникването на инциденти или извънредни ситуации.</p> <p>Организацията периодично изпитва тези процедури, когато това е осъществимо.</p>	
<p>A.5. Проверка</p> <p>A.5.1. Наблюдение и измервания</p> <p>Организацията създава, въвежда и поддържа процедура(и) за редовно наблюдение и измерване на ключовите характеристики на своите операции, които могат да имат значимо въздействие върху околната среда. Процедурата(ите) включва(т) документиране на информацията с цел наблюдение на резултатите, приложимия оперативен контрол и съответствието с общите и конкретните цели на организацията, свързани с околната среда.</p> <p>Организацията гарантира, че за наблюдението и измерването се използва и поддържа калибрирано или проверено оборудване и се съхраняват съответни досиета.</p> <p>A.5.2. Оценка на съответствието</p> <p>A.5.2.1. В изпълнение на своите ангажименти за съответствие организацията създава, въвежда и поддържа процедура(и) за периодична оценка на съответствието с приложимите правни изисквания.</p>	

ЧАСТ А Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2004	ЧАСТ Б Допълнителни въпроси, които се вземат под внимание от организациите, прилагащи EMAS
<p>Организацията съхранява досиета с резултатите от периодичните оценки.</p> <p>A.5.2.2. Организацията оценява спазването на другите изисквания, които тя документирано е приела. Организацията може да пожелае да комбинира тази оценка с оценката на спазването на правните изисквания, посочена в точка A.5.2.1, или да създаде отделна(и) процедура(и).</p> <p>Организацията съхранява досиета с резултатите от периодичните оценки.</p> <p>A.5.3. Несъответствие, корективни и превантивни действия</p> <p>Организацията създава, въвежда и поддържа процедура(и) за справяне с действително(и) и потенциално(и) несъответствие(я) и за предприемане на корективни действия и превантивни действия. Процедурата/ите определя(т) изискванията за:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) идентифициране и коригиране на несъответствието(ята) и предприемане на действие(я) за смекчаване на тяхното въздействие върху околната среда; б) проучване на несъответствието(ята), определяне на причина(ите) му (им) и предприемане на действия за избягване на повтарянето му (им); в) оценка на необходимостта от действие(я) за недопускане на несъответствие(я) и реализиране на подходящи действия, насочени към недопускане на появяването му (им); г) записване на резултатите от предприетите корективни действия и превантивни действия; д) преглед на ефективността на предприетите корективни действия и превантивни действия. Предприетите действия съответстват на важността на проблемите и на възникналите въздействия върху околната среда. <p>Организацията осигурява извършването на всички необходими промени в документацията на системата за управление по околна среда.</p> <p>A.5.4. Управление на досиетата</p> <p>Организацията създава и поддържа досиетата, необходими, за да доказва съответствието с изискванията на своята система за управление по околна среда и тези на настоящия международен стандарт, и постигнатите резултати.</p> <p>Организацията създава, въвежда и поддържа процедура(и) за идентифициране, съхранение, защита, достъпност, срок на съхранение и унищожаване на досиетата.</p> <p>Досиетата са и остават четливи, могат да бъдат идентифицирани и проследими.</p>	

<p style="text-align: center;">ЧАСТ А</p> <p style="text-align: center;">Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2004</p>	<p style="text-align: center;">ЧАСТ Б</p> <p style="text-align: center;">Допълнителни въпроси, които се вземат под внимание от организациите, прилагащи EMAS</p>
<p>A.5.5. Вътрешен одит</p> <p>Организацията осигурява вътрешните одити на системата за управление по околна среда да бъдат провеждани през планирани интервали, за да:</p> <p>a) определят дали системата за управление по околна среда:</p> <ul style="list-style-type: none"> – съответства на планираната организация за управление по околна среда, включително изискванията на настоящия международен стандарт, и – е коректно въведена и поддържана; и <p>б) предостави информация за резултатите от одитите на ръководството.</p> <p>Одитната(ите) програма(и) се планирана(т), създава(т), въвежда(т) и поддържа(т) от организацията, като се взима предвид важноста от гледна точка на околната среда на съответното действие(я) и резултатите от предишни одити.</p> <p>Създава(т) се, въвежда(т) се и се поддържа(т) процедура(и) за одит, която(които) е(са) насочена(и) към:</p> <ul style="list-style-type: none"> – отговорностите и изискванията за планиране и провеждане на одити, докладване на резултатите и съхранение на съответните досиета, – определяне на критериите за одит, обхват, честота и методи. <p>Изборът на одитори и провеждането на одитите осигуряват обективността и безпристрастността на одитния процес.</p> <p>A.6. Преглед от ръководството</p> <p>Висшето ръководство през планирани интервали прави преглед на системата за управление по околна среда, за да осигури, че продължава да е подходяща, адекватна и ефективна. Прегледите включват оценка на възможностите за подобрене и необходимостта за промени на системата за управление по околна среда, включително политиката, общите и конкретните цели в областта на околната среда.</p> <p>Досиетата на прегледите на ръководството се запазват.</p> <p>Началната информация за ръководството включва:</p> <p>a) резултатите от вътрешните одити и оценки на съответствието с правните и другите изисквания, които организацията е подписала да спазва;</p> <p>б) информация от външни заинтересовани страни, включително оплаквания;</p> <p>в) постигнатите от организацията екологични резултати;</p> <p>г) степента, в която са постигнати общите и конкретните цели;</p> <p>д) състоянието на корективните и превантивните действия;</p> <p>е) последващите действия след предишните прегледи от ръководството;</p>	

<p>ЧАСТ А</p> <p>Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2004</p>	<p>ЧАСТ Б</p> <p>Допълнителни въпроси, които се вземат под внимание от организациите, прилагащи EMAS</p>
<p>ж) променените обстоятелства, включително развитието в правните и другите изисквания, свързани с нейните екологични аспекти; и</p> <p>з) препоръки за подобрене.</p> <p>Резултатите от прегледите на ръководството включват всички решения и действия, свързани с възможните промени в политиката, общите и конкретните цели в областта на околната среда и другите елементи на системата за управление по околна среда, в съответствие с ангажимента за непрекъснато подобряване.</p> <p>Списък на националните органи по стандартизация</p> <p>BE: IBN/BIN (Institut Belge de Normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie)</p> <p>CZ: ČNI (Český normalizační institut)</p> <p>DK: DS (Dansk Standard)</p> <p>DE: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.)</p> <p>EE: EVS (Eesti Standardikeskus)</p> <p>EL: ELOT (Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης)</p> <p>ES: AENOR (Asociacion Espanola de Normalizacion y Certificacion)</p> <p>FR: AFNOR (Association Française de Normalisation)</p> <p>IE: NSAI (National Standards Authority of Ireland)</p> <p>IT: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)</p> <p>CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας</p> <p>LV: LVS (Latvijas Standarts)</p> <p>LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas)</p> <p>LU: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg)</p> <p>HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület)</p> <p>MT: MSA (Awtoritá Maltija dwar l-Istandards/Malta Standards Authority)</p> <p>NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)</p> <p>AT: ON (Österreichisches Normungsinstitut)</p> <p>PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny)</p> <p>PT: IPQ (Instituto Português da Qualidade)</p> <p>SI: SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo)</p> <p>SK: ÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie)</p> <p>FI: SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y)</p> <p>SE: SIS (Swedish Standards Institute)</p> <p>UK: BSI (British Standards Institution).</p>	<p>Допълнителен списък на националните органи по стандартизация</p> <p>Национални органи по стандартизация в държавите-членки, които не са обхванати от EN ISO 14001:2004:</p> <p>BG: BDS (БДС) (Български институт за стандартизация);</p> <p>RO: ASRO (Asociația de Standardizare din România).</p> <p>Национални органи по стандартизация в държавите-членки, където национален орган по стандартизация, включен в EN ISO 14001:2004, е бил заменен:</p> <p>CZ: ÚNMZ (Ústav pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví).</p>

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ВЪТРЕШЕН ЕКОЛОГИЧЕН ОДИТ

A. Одитна програма и честота на одитиране

1. Одитна програма

Одитната програма следва да гарантира, че ръководството на организацията разполага с информацията, необходима за прегледа на екологичната резултатност на организацията и ефективността на системата за управление по околна среда и да показва, че те са под контрол.

2. Общи цели на одитната програма

По-специално, целите включват оценка на съществуващите системи за управление и определяне на съответствието с политиката и програмата на организацията, което включва съблюдаване на съответните регулаторни изисквания в областта на околната среда.

3. Обхват на одитната програма

Цялостният обхват на отделните одити или на всеки етап от одитния цикъл, в зависимост от случая, е ясно определен и изрично посочва:

- a) обхванатите области;
- b) подлежащите на одит дейности;
- b) екологичните критерии, които следва да се вземат под внимание;
- г) обхванатия от одита период.

Екологичният одит включва оценка на фактическите данни, които са необходими за оценка на екологичните резултати.

4. Честота на одита

Одитът или одитният цикъл, обхващащ всички дейности на организацията, в зависимост от случая, се извършват през интервали не по-дълги от 3 години или 4 години, ако се прилага дерогацията, предвидена в член 7. Честотата, с която се проверява всяка дейност, е различна в зависимост от:

- a) естеството, мащабите и сложността на дейностите;
- b) значението на съответните въздействия върху околната среда;
- b) важността и спешността на установените при предишни одити проблеми;
- г) историята на екологичните проблеми.

По-сложните дейности с по-значително въздействие върху околната среда се подлагат на одит по-често.

Организацията следва да провежда одити поне веднъж годишно, тъй като това ще помогне да се демонстрира пред ръководството на организацията и на проверяващия, че контролира своите значими екологични аспекти.

Организацията следва да извършва одити във връзка със:

- a) екологичните резултати на организацията; и
- b) спазването от организацията на приложимите правни задължения, свързани с околната среда.

Б. Дейности по одита

Дейностите по одита включват обсъждане с персонала, инспекция на оперативните условия и на оборудването, както и преглед на досиетата, писмените процедури и друга съответна документация, с цел извършване на оценка на екологичните резултати от дейност, на която се извършва одит, за да се определи дали тя отговаря на приложимите стандарти и правна уредба или на поставените екологични общи и конкретни цели, и дали съществуващата система за управление на екологичните задължения е ефективна и подходяща. За да се определи ефективността на цялата система за управление, *inter alia*, следва да се използват проверки на място на спазването на тези критерии.

В одитния процес се включват по-специално следните стъпки:

- а) разбиране на системите за управление;
- б) оценка на силните и слабите страни на системите за управление;
- в) събиране на съответни доказателства;
- г) оценка на констатациите от одита;
- д) подготовка на заключенията от одита;
- е) докладване на констатациите и заключенията от одита.

В. Докладване на констатациите и заключенията от одита

Основните цели на писмения одиторски доклад са:

- а) да се документира обхватът на одита;
  - б) да се предостави информация на ръководството за състоянието на съответствие с политиката на организацията в областта на околната среда и за постигнатия напредък в тази област;
  - в) да се предостави информация на ръководството за ефективността и надеждността на мерките за наблюдение и контрол на въздействието на организацията върху околната среда;
  - г) да се докаже необходимостта от корективни действия, когато е уместно.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ДОКЛАДВАНЕ ПО ВЪПРОСИТЕ НА ОКОЛНАТА СРЕДА

А. Въведение

Информацията за околната среда се представя по ясен и последователен начин в електронна или печатна форма.

Б. Екологична декларация

Екологичната декларация съдържа поне елементите и отговаря на минималните изисквания, определени по-долу:

- а) ясно и недвусмислено описание на организацията, която се регистрира по EMAS и обобщено описание на нейните дейности, продукти и услуги, както и на връзките ѝ с евентуални организации майки, в зависимост от случая;
- б) политиката на организацията в областта на околната среда и кратко описание на нейната система за управление по околна среда;
- в) описание на всички значими преки и непреки екологични аспекти, които обуславят наличието на значителни въздействия на организацията върху околната среда и обяснение на естеството на въздействията във връзка с тези аспекти (приложение I.2);
- г) описание на екологичните общи и конкретни цели във връзка със значимите екологични аспекти и въздействия;
- д) обобщение на наличните данни за резултатите на организацията във връзка с нейните екологични общи и конкретни цели по отношение на значимите ѝ екологични въздействия. Докладването следва да бъде за основните показатели и други относими съществуващи показатели за екологични резултати, както са уредени в раздел В;
- е) други фактори относно екологичните резултати, включително изпълнението на правни разпоредби във връзка със значимите им екологични въздействия;
- ж) позоваване на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда;
- з) име и акредитационен номер или номер на лиценза на проверяващия по околна среда, както и дата на заверяване.

Актуализираната екологична декларация съдържа поне елементите и отговаря на минималните изисквания, посочени в букви д) — з).

В. Основни показатели и други относими съществуващи показатели за екологични резултати

1. Въведение

Организациите докладват, както чрез екологичната декларация, така и чрез актуализираната екологична декларация, относно основните показатели допълкова, доколкото те са свързани с преките екологични аспекти на организацията и други относими съществуващи показатели за екологични резултати, както са определени по-долу.

Докладването предоставя данни относно действителното потребление/въздействие. В случай че оповестяването би могло да окаже неблагоприятно въздействие върху поверителността на търговска или промишлена информация на организацията, когато тази поверителност е предвидена от националното право или от правото на Общността с цел защита на законен икономически интерес, на организацията може да бъде разрешено да индексира тази информация в своите доклади, например чрез установяване на базисна година (с индексна формула 100), от която би станало известно развитието на действителното потребление/въздействие.

Показателите:

- а) дават точна оценка на екологичните резултати на организацията;
- б) са разбираеми и недвусмислени;

- в) позволяват сравнение година за година, за оценяване развитието на екологичните резултати на организацията;
- г) позволяват сравнение с отрасли, национални или регионални еталони, според случая;
- д) позволяват сравнение с регулаторните изисквания, според случая.

2. Основни показатели

- а) Основните показатели се отнасят за всички видове организации. Те са съсредоточени върху резултатността в следните ключови екологични области:
  - i) енергийна ефективност;
  - ii) ефективност на използване на материалите;
  - iii) води;
  - iv) отпадъци;
  - v) биоразнообразие; и
  - vi) емисии.

Когато дадена организация стигне до заключението, че един или повече основни показатели не са съществени за нейния значителен пряк екологичен аспект, тази организация може да не докладва относно тези основни показатели. За тази цел организацията представя обосновка с позоваване на своя екологичен преглед.

- б) Всеки основен показател е съставен от:
  - i) число А, показващо общото годишно количество на входния елемент/въздействие в дадената област;
  - ii) число Б, показващо общото годишно количество на изходния елемент на организацията; и
  - iii) число С, показващо отношението А/Б.

Всяка организация докладва относно всички 3 съставни елемента на всеки показател.

- в) Представянето на общото годишно количество на потреблението/въздействието в дадената област, число А, се докладва, както следва:
  - i) за енергийната ефективност
    - „свкупно пряко използване на енергия“, общата годишна консумация на енергия, изразена в MWh или в GJ;
    - „свкупно пряко използване на възобновяема енергия“, процента от общата годишна консумация на енергия (електро- и топлоенергия), произведена от организацията от възобновяеми източници на енергия;
  - ii) за ефективността на използване на материалите
    - „годишен масов разход на различни материали“ (изключват се енергоносителите и водата), изразен в тонове;
  - iii) за водата
    - „свкупна годишна консумация на вода“, изразена в m³;
  - iv) за отпадъците
    - „свкупно годишно генериране на отпадъци“, разпределено по типове, изразено в тонове;
    - „свкупно годишно генериране на опасни отпадъци“, изразено в килограми или тонове;

- v) за биологичното разнообразие
  - „използване на земи“, изразено в m^2 застроена площ;
- vi) за емисиите
  - „свкупни годишни емисии на парникови газове“, в това число поне емисии на CO_2 , CH_4 , N_2O , HFCs, PFCs и SF_6 , изразени в тонове еквивалент на CO_2 ;
  - „свкупни годишни емисии на въздух“, в това число поне емисии на SO_2 , NO_x и PM, изразени в килограми или тонове.

В допълнение към показателите, определени по-горе, организацията може също така да използва други показатели за изразяване на свкупното годишно потребление/въздействие в определената област.

- г) Представянето на общата годишна продукция на организацията — число Б, е едно и също за всички области, но е пригодно за различните типове организации според вида на дейността им и се докладва, както следва.
  - i) за организации, работещи в производствения сектор (промишлеността), може да се даде общата брутна прибавена стойност в милиона евро (млн. EUR) или общата годишна действителна продукция в тонове, а за малки организации — общият годишен оборот или броят служители;
  - ii) за организации от непроизводствения сектор (администрация/услуги) може да се свърже с големината на организацията, изразена в брой служители.

В допълнение към показателите, определени по-горе, организацията може също така да използва други показатели за изразяване на своята общата годишна продукция.

3. Други съответни показатели за екологични резултати

Всяка организация докладва ежегодно относно своите резултати, свързани с по-специфичните аспекти, определени в нейната екологична декларация и, когато е възможно, взема предвид референтните документи по сектори, както е посочено в член 46.

Г. Публична достъпност

Организацията трябва да може да докаже пред проверяващия по околна среда, че всеки, който се интересува от екологичните резултати на организацията може да получи лесен и свободен достъп до информацията, която се изисква по точки Б и В.

Организацията гарантира, че тази информация е налична на официалния език (или на един от официалните езици) на държавата-членка, в която е регистрирана организацията, и, ако е приложимо, на (един от) официалните езици на тези държави-членки, в които се намират обектите, включени в корпоративната регистрация.

Д. Местна отчетност

Организациите, които се регистрират по EMAS, могат да желаят да изготвят една корпоративна екологична декларация, която да обхваща няколко различни географски района.

Тъй като целта на EMAS е да се гарантира местна отчетност, организациите гарантират, че значимото въздействие на всеки обект върху околната среда е ясно установено и отразено в корпоративната екологична декларация.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ЛОГО НА EMAS

1. Логото може да бъде използвано на 23-те езика, при условие че се използва следната формулировка:

Български:	„Проверено управление по околна среда“
Чешки:	„Ověřený systém environmentálního řízení“
Датски:	„Verificeret miljøledelse“
Нидерландски:	„Geverifieerd milieuzorgsysteem\$1“
Английски:	„Verified environmental management\$“
Естонски:	„Tõendatud keskkonnajuhtimine“
Фински:	„Todennettu ympäristöasioiden hallinta“
Френски:	„Management environnemental vérifié“
Немски:	„Geprüftes Umweltmanagement“
Гръцки:	„επιθεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση“
Унгарски:	„Hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer“
Италиански:	„Gestione ambientale verificata“
Ирландски:	„Bainistíocht comhshaoil fíoraithe“
Латвийски:	„Verificēta vides pārvaldība“
Литовски:	„Įvertinta aplinkosaugos vadyba“
Малтийски:	„Immaniggjar Ambjentali Verifikat“
Полски:	„Zweryfikowany system zarządzania środowiskowego“
Португалски:	„Gestão ambiental verificada“
Румънски:	„Management de mediu verificat“
Словашки:	„Overené environmentálne manažérstvo“
Словенски:	„Preverjen sistem ravnanja z okoljem“
Испански:	„Gestión medioambiental verificada“
Шведски:	„Verifierat miljöledningssystem“

2. Логото се използва:

- в три цвята (Pantone № 355 зелен; Pantone № 109 жълт; Pantone № 286 син);
- в черно
- в бяло, или
- в сивата скала.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ИНФОРМАЦИЯТА ПРИ РЕГИСТРИРАНЕ

(информация, която следва да се предоставя, когато това е приложимо)

1. ОРГАНИЗАЦИЯ

Име .....

Адрес .....

Град .....

Пощенски код .....

Държава/област/регион/автономна общност .....

Лице за контакт .....

Телефон .....

ФАКС .....

Електронна поща .....

Интернет страница .....

Публичен достъп до екологичната декларация
или до актуализираната екологична декларация

а) в печатна форма .....

б) в електронна форма .....

Регистрационен номер .....

Дата на регистрация .....

Дата на спиране на регистрацията .....

Дата на заличаване на регистрацията .....

Дата на следващата екологична декларация .....

Дата на следващата актуализирана екологична
декларация .....

Искане за дерогация съгласно член 7 ДА/НЕ .....

Код на дейността по NACE .....

Брой на служителите .....

Оборот или годишен счетоводен баланс: .....

2. ОБЕКТ

Наименование .....

Адрес .....

Пощенски код .....

Град .....

Държава/област/регион/автономна общност .....

Лице за контакт .....

Телефон .....

ФАКС .....

Електронна поща .....

Интернет страница .....

Публичен достъп до екологичната декларация или до актуализираната екологична декларация	
а) в печатна форма	.....
б) в електронна форма	.....
Регистрационен номер	.....
Дата на регистриране	.....
Дата на спиране на регистрацията	.....
Дата на заличаване на регистрацията	.....
Дата на следващата екологична декларация	.....
Дата на следващата актуализирана екологична декларация	.....
Искане за дерогация съгласно член 7 ДА/НЕ	.....
Код на дейността по NACE	.....
Брой на служителите	.....
Оборот или годишен счетоводен баланс	.....
3. ПРОВЕРЯВАЩ ПО ОКОЛНА СРЕДА	
Име на проверяващия по околна среда	.....
Адрес	.....
Пощенски код	.....
Град	.....
Държава/област/регион/автономна общност	.....
Телефон	.....
ФАКС	.....
Електронна поща	.....
Регистрационен номер на акредитацията или лиценза	.....
Обхват на акредитация или лиценз (кодове по NACE)	.....
Орган по акредитация или лицензиращ орган	.....
Съставен в ... на .../.../20...	.....
Подпис на представителя на организацията	.....

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ПРОВЕРЯВАЩИЯ ПО ОКОЛНА СРЕДА ЗА ДЕЙНОСТИТЕ ПО ПРОВЕРКА И ЗАВЕРЯВАНЕ

..... (име)

с регистрационен номер на проверяващ по околна среда по EMAS .....

акредитиран или лицензиран с обхват на акредитацията/лиценза ..... (код по NACE)

декларира, че е проверил дали обектът(ите) или цялата организация, посочени в екологичната декларация/актуализираната екологична декларация (*) на организацията .....

с регистрационен номер (ако има такъв) .....

отговаря(т) на всички изисквания на Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно доброволно участие на организации в Схема на Общността за управление по околна среда и одит (EMAS).

С подписването на настоящата декларация, аз декларирам, че:

- проверката и заверяването са извършени при пълно съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 1221/2009;
- резултатите от проверката и заверяването потвърждават, че няма доказателства за неспазване на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда;
- данните и информацията от екологичната декларация/актуализираната екологична декларация (*) на организация/обект (*) отразяват надеждно, достоверно и правилно дейностите на организациите/обектите (*) в рамките на обхвата, посочен в екологичната декларация.

Настоящият документ не е еквивалентен на регистрация по EMAS. Регистрация по EMAS може да бъде извършена единствено от компетентен орган по силата на Регламент (ЕО) № 1221/2009. Настоящият документ не може да бъде използван като самостоятелен документ за информиране на обществеността.

Съставен в ... на .../.../20..

Подпис

.....
(*) Ненужното се зачертава.

_____

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТИЕТО

Регламент (ЕО) № 761/2001	В настоящия регламент
Член 1, параграф 1	Член 1
Член 1, параграф 2, буква а)	—
Член 1, параграф 2, буква б)	—
Член 1, параграф 2, буква в)	—
Член 1, параграф 2, буква г)	—
Член 2, буква а)	Член 2, параграф 1
Член 2, буква б)	—
Член 2, буква в)	Член 2, параграф 2
Член 2, буква г)	—
Член 2, буква д)	Член 2, параграф 9
Член 2, буква е)	Член 2, параграф 4
Член 2, буква ж)	Член 2, параграф 8
Член 2, буква з)	Член 2, параграф 10
Член 2, буква и)	Член 2, параграф 11
Член 2, буква й)	Член 2, параграф 12
Член 2, буква к)	Член 2, параграф 13
Член 2, буква л)	Член 2, параграф 16
Член 2, буква л), подточка i)	—
Член 2, буква л), подточка ii)	—
Член 2, буква м)	—
Член 2, буква н)	Член 2, параграф 17
Член 2, буква о)	Член 2, параграф 18
Член 2, буква п)	—
Член 2, буква р)	Член 2, параграф 20
Член 2, буква с)	—
Член 2, буква т), първа алинея	Член 2, параграф 21
Член 2, буква т), втора алинея	—
Член 2, буква у)	Член 2, параграф 22
Член 2, буква ф)	—
Член 3, параграф 1	—
Член 3, параграф 2, буква а), първа алинея	Член 4, параграф 1, букви а) и б)
Член 3, параграф 2, буква а), второ изречение	Член 4, параграф 3
Член 3, параграф 2, буква б)	Член 4, параграф 1, буква в)
Член 3, параграф 2, буква в)	Член 4, параграф 1, буква г)
Член 3, параграф 2, буква г)	Член 4, параграф 5
Член 3, параграф 2, буква д)	Член 5, параграф 2, първа алинея; член 6, параграф 3
Член 3, параграф 3, буква а)	Член 6, параграф 1, буква а)
Член 3, параграф 3, буква б), първо изречение	Член 6, параграф 1, букви б) и в)
Член 3, параграф 3, буква б), второ изречение	Член 7, параграф 1
Член 4, параграф 1	—
Член 4, параграф 2	Член 51, параграф 2
Член 4, параграф 3	—
Член 4, параграф 4	—

Регламент (ЕО) № 761/2001	В настоящия регламент
Член 4, параграф 5, първо изречение	Член 25, параграф 10, първа алинея
Член 4, параграф 5, второ изречение	Член 25, параграф 10, втора алинея, второ изречение
Член 4, параграф 6	Член 41
Член 4, параграф 7	—
Член 4, параграф 8, първа алинея	Член 30, параграф 1
Член 4, параграф 8, втора алинея	Член 30, параграфи 3 и 5
Член 4, параграф 8, трета алинея, първо и второ изречение	Член 31, параграф 1
Член 4, параграф 8, трета алинея, последно изречение	Член 31, параграф 2
Член 5, параграф 1	Член 11, параграф 1, първа алинея
Член 5, параграф 2	Член 11, параграф 3
Член 5, параграф 3, първо изречение	Член 12, параграф 1
Член 5, параграф 3, второ изречение, първо тире	Член 12, параграф 1, буква а)
Член 5, параграф 3, второ изречение, второ тире	Член 12, параграф 1, буква б)
Член 5, параграф 4	Член 11, параграф 1, втора и трета алинея
Член 5, параграф 5, първо изречение	Член 16, параграф 1
Член 5, параграф 5, второ изречение	Член 16, параграф 3, първо изречение
Член 5, параграф 5, трето изречение	Член 17, параграф 1
Член 5, параграф 5, четвърто изречение	Член 16, параграф 3, втора алинея и член 16, параграф 4, втора алинея
Член 6, параграф 1	Член 13, параграф 1
Член 6, параграф 1, първо тире	Член 13, параграф 2, буква а) и член 5, параграф 2, буква а)
Член 6, параграф 1, второ тире	Член 13, параграф 2, буква а) и член 5, параграф 2, буква в)
Член 6, параграф 1, трето тире	Член 13, параграф 2, буква е) и член 5, параграф 2, буква г)
Член 6, параграф 1, четвърто тире	Член 13, параграф 2, буква в)
Член 6, параграф 1, втора алинея	Член 13, параграф 2, първо изречение
Член 6, параграф 2	Член 15, параграф 3
Член 6, параграф 3, първо тире	Член 15, параграф 3, буква а)
Член 6, параграф 3, второ тире	Член 15, параграф 3, буква б)
Член 6, параграф 3, трето тире	—
Член 6, параграф 3, последно изречение	Член 15, параграф 8
Член 6, параграф 4, първа алинея	Член 15, параграф 2
Член 6, параграф 4, втора алинея	Член 15, параграф 4
Член 6, параграф 5, първо изречение	Член 15, параграф 6
Член 6, параграф 5, второ изречение	Член 15, параграфи 8 и 9
Член 6, параграф 6	Член 15, параграф 10
Член 7, параграф 1	Член 28, параграф 8
Член 7, параграф 2, първо изречение	Член 12, параграф 2
Член 7, параграф 2, второ изречение	Член 12, параграф 3
Член 7, параграф 3	Член 42, параграф 2, буква а)
Член 8, параграф 1, първо изречение	Член 10, параграф 1
Член 8, параграф 1, второ изречение	Член 10, параграф 2
Член 8, параграф 2	—
Член 8, параграф 3, първа алинея	Член 10, параграф 4
Член 8, параграф 3, втора алинея	—
Член 9, параграф 1, уводно изречение	Член 4, параграф 3

Регламент (ЕО) № 761/2001	В настоящия регламент
Член 9, параграф 1, буква а)	Член 45, параграф 4
Член 9, параграф 1, буква б)	Член 45, параграф 4
Член 9, параграф 1, втора алинея	Член 45, параграф 5
Член 9, параграф 2	—
Член 10, параграф 1	—
Член 10, параграф 2, първа алинея	Член 38, параграфи 1 и 2
Член 10, параграф 2, втора алинея, първо изречение	Член 41
Член 10, параграф 2, втора алинея, второ изречение	Член 47
Член 11, параграф 1, първа алинея	Член 36
Член 11, параграф 1, първо тире	Член 36, буква а)
Член 11, параграф 1, второ тире	Член 36, буква в)
Член 11, параграф 1, трето тире	Член 36, параграф 2, буква б)
Член 11, параграф 1, втора алинея, първо изречение	Член 37, параграф 1
Член 11, параграф 1, втора алинея, второ изречение	—
Член 11, параграф 1, втора алинея, трето изречение	Член 37, параграф 2
Член 11, параграф 1, втора алинея, четвърто изречение	Член 37, параграф 3
Член 11, параграф 2	Член 43, параграф 2
Член 11, параграф 3, първо изречение	Член 41, параграф 2
Член 11, параграф 3, второ изречение	Член 47
Член 12, параграф 1, буква а)	—
Член 12, параграф 1, буква б)	Член 35, параграф 1
Член 12, параграф 1, втора алинея	—
Член 12, параграф 2	Член 41, параграф 2
Член 12, параграф 3	—
Член 13	Член 40, параграф 1
Член 14, параграф 1	Член 49, параграф 1
Член 14, параграф 2	—
Член 14, параграф 3	—
Член 15, параграф 1	Член 50
Член 15, параграф 2	Член 48
Член 15, параграф 3	—
Член 16, параграф 1	Член 39, параграф 1
Член 16, параграф 2	Член 42, параграф 2
Член 17, параграф 1	—
Член 17, параграфи 2, 3 и 4	Член 51, параграф 2
Член 17, параграф 5	—
Член 18	Член 52